

در بیان مقتضای شرط

~~~~~

۳۱

۳۹۳

سی

رجوع کو بقولہ جہود در عین کمال

مزدبیر و ادب

مهر و رفاقت در ۲۰ روز (۸)

کتاب

عالمات

۳۱۲۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى

آلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاللَّعْنَةُ الدَّائِمَةُ عَلَى عَدَائِهِمْ ^{اللهم} اَعْدَاءِ

اَنَا بَعْدُ مُكَالِمَاتِ ابْنِ اَسِيْتِ كِه دَرِغَرِه شَهْرِ حُجْرَه

هزار و سیصد و بیست و هفت مابین جناب

حاجی بقیم ناجو کاشی و امیر زامید بی مسافر

دَرِغَرِه صغادت آباد دَرِخانَه جناب امیر ^{اللهم} زامید

المرآبادی واقعیست مجتبیٰ استحضار خاطر و دستا

فکاشیه شد و مسمی است بمقاله مقیم و مسافر

حاجی مقیم فاسلام علیکم مسافر

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مُقِيمٌ كِي تَشْرِيفًا أوردید و
 قریب محقر ما را بقدر و مریمت لرزم خود و مشرف
 فرمودید میسا فردی روز اول غروب هنگامیکه
 برف میبارید و اردشاه و جناب امیر اهدایت
 تسبیح لطیفه بامان داشتند مرا از کار و اشراک
 خانه خود آوردند اگر چه در راه سرفای تسبیح خوردم
 ولی محبت های ایشان مرا کرم نمود و میسر شد
 هم که در همسایگی جناب ایشان هستیم و شب تسبیح
 فرمای جناب عالی را شنیدم و الفور خواستم شرفیای
 شوم بملاحظه اساتید جناب عالی از حقیقت کیان
 وقت مشرف نشاء و شرفیای پر بام و زاندا ختم
 میسا فرسیده هم شوق شرفیای را داشته و الحمد
 لله امر و زبان سعادت رسیده میسر است

جناب عالی در این مسافرت سیاحت کاملی
 فرموده اید مخصوصاً در ایران در این اغتشاشات
 اموزات تازه خیلی مشاهده فرموده و بر مغلو
 خود افزوده اید **مسافر** بی بندازه و تدر
 و قابلیت خود در هر جائی کسب طلاعات
 جدیدی نموده ام **مقیم** واقعاً بفهماید
 وضع حالته ایران را چگونه می بینید و عاقبت
 آن بکجا خواهد رسید **مسافر** عاقبت بنا
 خند است ولی وضع حالته ایران را بسیار
 خراب می بینم **مقیم** عقیده بنده آنست که
 تمام این خرابیها از مشروطه و مشروطه
 طلبان است هر چه بماند میگوید این مطالب
 جدید نیست که در او زده این مکار و معتمد

نازده منبغوث شده و کتاب نازده نازل شده
 و دین جدیدی ناسبتین شده که باین حرفها
 دولت و ملت را به هم انداخته ایران را هرج و
 مرج کرده این بکوشش آنها فرو میزد و هر روز
 از گوشه غوغائی بلند میشود و از ناحیه
 امشوی برپاست صدق و در این الله که فرمود
 (شالامور محمد شاه) میافرخیل ارشما
 این مطلب قریب است که میفرماید مشروطه
 مطلب نازده و جدید است استبانه نشود و بنا
 اینکه مشروطیتین میگویند همان قانون و
 دستور العمل حضرت خاتم الانبیاء ص را
 منطبقند امر حادث و نازده نیست نهایت چون
 هزار و سیصد و چهل سال است رفت و رفت

از بین رفته حال که طلب تجدید انرا میکنند
خیالی میکنند حادث و جدید است مفیدی
نماز از خدا همان است مسافر و خدایند
همان است مفید شبنده از بعضی گفته اند
مشر و طه خلاف قانون اسلام است مسافر
این قول ناسبی از بعضی ن مطالب و اخبار
ولی علی است و الا بر تمام میل و دول
عالم معلوم است و تمام صراط مستقیم
اینکه اول پیغمبریکه قانون مشر و طه را برای
امت خود برقرار نمود حضرت خاتم الانبیاء
صلی الله علیه و آله است مفید قدری تحت
شرف ولی اول بفرومایید معنای سلطنت
مطلقه و مشر و طه چیست و فرق آنها چه

مِيسَافِرُ بِنِيَادِ رِزْخُونِ ذَوَامِدُ بِي وَاز

طَرِيقَةُ صَحِيحِي وَازْدُشْدَنِ اَوَّلِ بَابِ مَعْنَايِ

اَوْزَانِهِي بَعْدُ مُدَاكَرَةُ شَوَدَكِي وَازْجَانَا

سَبِيحِي شُدْنِ اَسِيَّتِ مُفْهِمِي اِسْتِدْغَا ذَارِمِ كِه

مَعْنَايِ اَنْزَاطُورِ وَاصِحِ كِه مَن بَفَهَمِ بِيَانِ بَرْمَا

مِيسَافِرِ اَوَّلِ بَدَا بِيْدُ هَرَكَةِ قَرْمَانِ قَرْمَانِي بَر

دِيكُورِي دَاشْتِه نَاشْدَنِ كِه اَنْزَا بَا صَطْلَاحِ سُلْطَانِ

يَا حَاكِمِ يَا اَمِينَا مَنَدُ كِه چَكَمِ وَقُولِ اَوْ بَرَسَايِرِ

بَنِي نَوَعِ اِنْسَانِ كَلَا اَوْ نَعَضَانَا فَاذْ وَجَارِي تَلِيدِ

خَوَاهِ سُلْطَانِ كُلِّ بَاشْدَنِ كِه پَادِشَاهِي مَنَامَنَدِ

يَا سُلْطَانِ جَزْءِ بَاشْدَنِ كِه حَاكِمِ وَضَابِطِ وَامِيرِ

فَا صَنِي وَاقَا وَجُحْهَدِ ثَابِرِ سَدِ بِنَايِتِ وَفَرَاشِ وَ

كَلِّ خَلَا وَذَارُوعَةِ وَابِيَسْتِ مَعْنَايِ قَرْمَانِي

حضرت خاتمه الانبیاء که میفرمایند (کلکم راع
 وکلکم مسئول عن رعیتہ) نهایت بعضی بر صد
 کرو زحاکم اند و بعضی بر زده نفر و پنج نفر و سه
 نفر میفرمایند بسیار خوب اصل معنای این میفرماید
 مسافر بعد از آنکه این مطلب معلوم شود
 خلق بعضی به بعضی فرمان روا میباشند و بعضی
 به بعضی سلطان و حاکم اند معنای سلطنت
 مطلقه و مشروطه خوب معلوم میشود زیرا که اگر
 سلطان هر چه بگوید و بکند متاع باشد ^{هد} بخواند
 حکم و فرمانیش مطاع باشد یعنی با قانون مملکت
 باشد یا نباشد مطاع صلاح و شرع باشد یا
 نباشد ان را سیلضت مطلقه گویند و این سیلضت
 هر چه بگوید و بکند کسی را حق گفت و کرد و نکران

و چون و چرا با او نیست چنانچه گفته اند
 چه فرمان یزدان چه فرمان شاه امنا
 سلطنت مشروطه است که در صورتی
 اطاعت و امر و حکم آن پادشاه یا حاکم
 یا اقا لازم میشود که قول و فرمان
 او مطابق با قانون مملکت باشد یقین
 باشد که اگر حکمی برخلاف قانون از او
 صادر باشد مطاع نخواهد بود پس در
 حقیقه در سلطنت مشروطه حاکم قانون
 است و شاه و امیر و حاکم و فاضلی و اقا
 بیان آن قانون را می نمایند و چون در
 مملکت اسلامی قانون کتاب الله و سنیّه
 پیغمبر است در سلطنت مشروطه اگر حکم

هَر خَالِی مَطَابِق بَا فَا نَوْنِ اسْلَام نَاسْتَد
 مَطَاع اسْت وَا کَر اَز رَوِی هَوَا ی نَفْس نَاسْتَد
 وُجُود غَرَضِی بَر خِلَاف فَا نَوْنِ اسْلَام حُکْمِی
 بِنَمَایَد بَی جَوَاجِ مَطَاع نَحْوَاهَد بُوَد مَقِیْم
 فَهْمِیَا مَعْنَا ی اَز اَحَالِی بَقَر مَایَد چَکُوتَه
 نَاسْتِیْسِ مَشْرُوطَه اَز حَضَرَتِ خَاتَمِ الْاَنْبِیَا مَ
 شَدَّ اسْت وَا دَلِیل اَنْ چِیْسْت مُسَافِرُ
 هَر کِسِّ اَز تَوَارِیخِ وَا خَبَارِ اَلْاَحْلَاعِ دَاشْتَه نَاسْتَد
 مِی نَدَانَد کِه قَبْلِ اَز نَعِیْسْتِ اَلْاَحْضَرَتِ تَقَرِیْبَا
 مَثَامِ عَالَمِ دَا زَا ی سُلْطَانِ وَا حَا کِمِ وَا قَاضِی
 وَا عَیْنِه بُوَد نَد اَز فَرَمَانِ رَوَا یَانِ وَا لِی غَا لِبَا
 نَطُورِ مَطْلَقَه بُوَدَه وَا مَدَا مَعِیْدِ بَقَا نَوْنِ
 بُوَد نَد وَا هَر چِه بُوَد کَر اَنْ حُکْمِ مِی کَر دَنَد

ز پر دستان اطاعت میکردند و قتی که
حضرت مبعوث شد عرض کردند شما
پادشا می فرمودند من پیغمبرم یعنی از خود
امر و نهی ندارم و از جانب خدا پیغام آورده
مصدق و ما یطق عن الهوی این هو الا
وخی یوخی احکام من از خود نیست و از
جانب خلاق عالم است که بالملایمه دلالت
دارد بر چیزی اگر بگوئیم که مطابق با حکم و قیاس
خدا نباشد و از روی هوا باشد اطاعت
ان لازم نیست چه من پادشاه نیستم بلکه
پیغمبرم و حکم دیگر بر شما ابلاغ میکنم
چنانچه بعد از وفات آنحضرت ماضی داند
سال هر وقت که میخواستید مسلمانان

با خلیفه بیعت کنند بیعت مشر و طره بگردند
 و میگویند (ابا یحییٰ علی کتاب الله و سنته
 نبیه) یعنی یا تو بیعت میکنم که اطاعت امر
 و حکم تو را بنمایم مشر و طه باینکه او امر تو مطابق
 با کتاب الله و سنت نبی باشد یعنی اگر تو از جانب
 خودت حکمی و امری بنمایی اطاعت ندایم
 اینست حقیقت سلطنت مشر و طه و این قانون
 مشر و طه از اول اسلام بود تا زمان معاویه
 که در اخبار مسلم است که معاویه عنوان
 خلافت را تسلطت مبدل نمود یعنی بنابر
 بر این گذارد که احکام و رای خود را چه ^{بمن} مطای
 با قانون نباشد چه نباشد مجری دارد و
 سلطنت خود را مطلقه نمود و الی زمانه

هَذَا سَلَا طِينٍ بِرَوِيٍّ أَوْ رَاغُورَةٍ وَمَشْرِطٍ طِينًا
بِالْمَرَّةِ أَوْ مِيَانِ بُرْزَةٍ أَمْدَ بِحَدِّ بَيْكَةِ خَالٍ كَهْ بَعْضِي
أَوْ عَقْلًا وَرَاغُورَةً دَوَّصَدَ رَاغِيَاءُ أَنْ بَرِ
مِيَانِيكَ نَبْطَرْتُمَا وَدِيكَرَانِ أَوْ جِهَالِ أَمْرِيَاوَرَةٍ
وَحَادَثٍ وَجَدِيدٍ بِمَنْبَاهِي وَكَرْخِيَاءُ أَجْثَا
وَأَيَاتٍ وَشَوَاهِدٍ أَيْنَ مَعْنَى رَاغُورَةٍ لَاطَاعَةٍ
لِخَلْقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ عِنِّي أَلَا كَيْفِي أَمْرِيَا
لَكُنْكَ بِرَخْلَاتٍ أَمْرِيَا وَنَدَ وَدَرِ مَعْصِيَةِ الْهَي
اطَاعَتِ أَنْ رَاغِيَاءُ مَمُورَةٍ وَابْرُوْلَسِي لَوْ مَمُورَةٍ
لَا مَوْمِنَةٍ إِذَا أَضَى اللَّهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهْمُ
الْخَيْرَةِ (مَعْنَى أَنْ أَيْنَ اسْتَكْبَحَ هَيْجُ مَسْلَمَانِ
دَرْجِيَّتُهَا بِبَيْكَةِ خَدَّ وَنَدَ حُكْمِ أَنْ رَاغُورَةٍ
كَيْفِي حَقِّ أَيْنِكَ جُونِ وَجْهًا بِكُنْدَ نَدَ رَدَ

نَبْطَرْتُمَا

و نمیتوانند خلاف اینرا اختیار نمایند و در سیر
ایات و اخبار اگر بخواهم از برای شما بگویم منوی
هفتاد من کاغذ میشود همین قدر کافیست
مقیم الحق امر و زمر اجلی ممنون گردید و
مرا از خواب غفلت بیدار کردید و این مطلبی
که با کمال وضوح و تحقیق بود ظاهر گردید و لی
این را هم لازم است عرض نمایم اگر مشرف طه
از زمان معاونیه بعد متروک شد و ازای
این همه محسنات نامه بود پس در این مدت
چه شدند این همه علما و بزرگان که آمدند و
همه و ازای تمام غرر بودند افتاد بی در
اعاده آن نمودند و کپی را هم امر کردند
ان نفوذ مسافر علت آن بود که چند

ظلم از سلاطین اعیان در جناب و در بار پست
 بود لکن اصل ساین ایسلام محفوظ و بواسطه
 قد زیتکه سلاطین اسلام داشتند همواره
 و تسلط خارجه و اضحلال حکم ایسلام را
 لکبه نمیشد اما این اوقات که سلاطین
 بیت المال میبینند را خرج شهوت زانی
 و مصارف مضرة بایسلام و تضعیف مسلمین
 نمودند و معاخذ دول هم جوار هم تمام
 شد و مازای مال المصالحه ترا زداوه و از
 برای دولت تمام مقابلهت با هیچک از آنها
 بقدر یک سماعت نبود تا خارجیه حفظ
 ایسلام و در مقام لعیای قانون مشرف طه
 و اتحاد و اتقائی و احیاء عدل و مساوات

که اذوق و احاطه هر مناسبت ترقی اسلام بود
 برآمد که باین وسیله اسلام را محفوظ
 و مضامین را قوی و بقوایا دینی و دنیوی
 محفوظ دارند **مفیدی** ایاباین اساس
 مشروطه حفظ اسلام و ترقی مملکت و
 نجات ملت ممکن میشود یا خیر و بنا این
 ضعف خالی چگونه بشرطه علاج جان
 میشود **مسافر** باین اساس رفع تمام
 توافیق و استحکام اسلام و قوام ملت و
 ترقی مملکت اسلامی میشود چنانچه اول
 اسلام که ضعف مضامین بد رجای از ^{جمله}
 عدل و عدل دنیایه باین بود چهار نفر عرب
 سر و پیا بر هندی باین قانون مشروطه ^{ثالث}

روی زمین و صاحب آن همه عزت و
 و قدرت و تمکین شدند معهم فرمودند
 که در مملکت اسلامی قانون کتاب الله
 و سنت پیغمبر است در ایضورت جعل
 قانون که در مجلس دارالشوری میگردند
 یعنی چه مطالب جناب عالی خیلی صحیح
 ولی بامشروطه و ترتیبات آن اختلاف
 دارد میگویند مجلس کارش وضع قوانین
 مسافری جنابعالی تند زویند به پرسید
 تا جواب بگویم مطلب صحیح است در مملکت
 اسلامی قانون الهی همان قرآن مجید
 و سنت پیغمبر است جعل قوانین در مجلس
 دارالشوری دو قسم است یکی در ترتیب

اصیلی قانون شرعیست مُقدّسه است
 که بچه قسم قوانین شرعی را جاری کنند
 و بهمه کس محول نمایند که حیف و میل ننمایند
 و تعین و تبدیل بدهد مثلا حکم قرآن
 بر احقاق حقوق شرعی و دستاوی میان
 متخاصمین است که از روی بدین و بمبین
 بطوریکه در شرع مُقدّسه است بشود در مجلس
 قانون میگذارند که چه قسم محکمه های
 عدلیّه را برقرار نمایند و چند نفر اشخاص
 متدین بیغرض در مجلس عدلیّه بنشینند
 که حکم خدا جاری شود و خاک نتواند رشوه
 بگیرد حق را باطل کند یا اینکه اگر شخص
 ضعیفی غایض شود از شخص قوی گمان

نتوانند ملاً حظ از آن قوی بکنند لهذا
 قانون عدلیّه منوشتند کارها را بخوبی
 میکردند که کار بدست ملک نغریب باشد
 و رشوه بگیرد یا ملاً حظ میکند ولی هیچوقت
 قانون ننوشتند که بدون ملاً مغر شرعیّه
 و صد و حکم شرعی مطاع ملک زمین را بگیرند
 و بغير بد دهند یا خاکم شرع بدون درو
 شاهد عادل یا قسم شرعی حکم کنند
 احکام اسلام همان است که بوده و نازد
 قیامت حلالش حلال است و حرامش حرام
 و در کیفیت اجراء احکام قانون گذاردن چه
 ضرر دارد قسم دیگر قانون داور عرقیه
 جعل میکردند مثلاً میکنند اگر خاکی

بجای وقت و ظلم کرد دیگر او را بحکومت
 نفرستند یا اینکه وزیر پادشاه اگر خلاف
 کنند باید عزل او را از پادشاه بخواهند
 یا اینکه سر نیاز را چه قسم بگیرند یا موجب
 آنها چه قدر باشد آنها امور عرفیه است
 که قابل تغییر و تبدیل است قانون در این
 گونه امور جعل میکردند و اقوی دلیل بر
 صحت عرص من که کهن در مملکت اسلامی
 قانون قرآن مجید و سنت پیغمبر اکرم صلی
 الله علیه و آله و سلم میباشد این است که
 مقتید بود احکام مجلس دارالشرعی بموافقت
 با قانون اسلام و علاوه از اینکه جمعی از علما
 در مجلس بودند که قرار داده بودند که در مجلس

احضار نجف علماء اعلام در مجلس نظارت
 داشته باشند که قوانین موضوعه مطابق
 با قانون اسلام باشد معتمدین و مومنان
 مشروطه را پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله
 مقرر فرموده اند چرا بهیچوقت مجلس دار
 الشوری کبری نباید باشند این کار بهیچ
 فرنگیها کرده اند که مسلمانان پیروی آنها
 کنند میافروختند جناب عالی عمداً جاهل صیر
 نمائید یا واقعاً اینقدر بیخبر هستید اگر
 عرض کردم مشروطه را حضرات رسول ص و اهل
 فراز داده مشورت کردن و دارالشوری شدن
 از اول خلق عالم و آدم بوده است تمام
 عقلاء عالم از انبیاء و سلاطین و علماء

و علماء و داوران باید مشورت کنند و مشور
 میگردند اگر بخواهم شرح و تبیین هم خیلی طول
 میکشد قبل از حضرت رسول صلیت علیه و آله
 عرض میکنم که حال از قرآن مجید نظریه آمدن
 قصه حضرت سلیمان علیه السلام است که
 چون نامه حضرت سلیمان قباد رسید
 و زراء و عقلاء مملکت خود را جمع کرد و گفت
 يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَمْنُونِ فِي أَمْرِ مَالِكُ
 فاطمة امرأحتی تشهدون یعنی ای جماعت
 رای بد دهید که من جواب حضرت سلیمان
 چه بدهم من ابد کار برای مشورت شما
 نمیگردم و حکم نمیخورم ما شما حاضر می
 شدید رای میدادید پس معذرت میگویم

دار السوری و مشورت کردن ارفرنگان
 همیشه همه وقت بوده است آمدیم بزمان
 صاحب شریعت مطهره صلی الله علیه و آله
 حضرت رسول همه وقت در امور بیکه قابل
 مشورت بود با اصحاب مشورت میفرمود
 یا اینکه عقل کل بود و حاجت بمشورت
 نداشت چنانچه ارشاد بود است مخدوم
 در جنگها و غزوات و طریق خلدیامد
 دشمن مشورت میفرمود و در وقت
 خندق رای سلبانرا اختیار فرمود
 که عرض کرد در عجم خندق حفر نمائید
 در قرآن مجید است تعریف مؤمنین
 میفرماید که امرهم شورى بینهم یعنی آنها

نوع مشورت

کارشان از روی مشورت است با اصحاب
مکن و اینها را طرف مشورت قرار بده که این
مطلب نهایت مرحمت در حق آنها بوده است
و اما اخبار در باب مشورت بسیار است
برای تشاد و خبر فارم قال علیه السلام
من ساور دوی الالباب دل علی الرشاد
یعنی هر کس مشورت کند با صاحبان عقل
دلالت میکند میشود بر رشاد و قال
علیه السلام الاستشارة عین الهدایه
یعنی مشورت کردن حیمه هدایت است
مقبولیم مسلم داریم که مشروط است
انسان اسلام است و همین قسم است
که شما منکر میشوید ولی بعد از خلافت

سلطان و دولیشان مانع در مقام مضارّه و
 مجادله نباشد و طر طلبان میناشند و اقدام
 این امر و وقوع در تهلكه است (بضم كرمیه
 و لا تلحقوا بایکم الی التهلكة) نباید اقدام در
 او نمود **مسافر** و قتیکه معلوم شد مشروط
 احیاء و حفظ اسلام است اقدام در آن
 هر چند مخاطراتش زیاد تر باشد در نزد
 عقل و شرع مستحسن تر خواهد بود و جهال
 و قوع در این مخاطرات را تهلكه مینامند
 گما اینكه حضرت مقدّس سید الشهداء
 و قتیكه شهادت خود را و اصحاب را احیاء
 دین مشاهده فرمود در کمال شوق و شغف
 باین کیشهادت قدم بر صدمیدان

جان بازی گذارد و تمکین از پرنید با آن قوت
 و سلطنت بزرگ که داشت که موجب هدم
 اساس اسلام بود و فرمود و همین حرفها را
 در آن زمان هم زدند و جهال گفتند که
 با قوت سلطنت پرنید و عدم مقاومت آن
 حضرت با او اقدام در این امر و وقوع در تهلكه
 بود مفیهم بر ویم بر مطلب علی که بجهت
 اثبات مشروطه بیان فرمودید و تمسك بکتاب
 شریعت و لیسن کو من الخ نمودید شبها از
 برای بنده در آن ایام حاصل شد که ظاهر
 آن ایام این است که در مطالبی که خدا و رسول
 در او حکم فرموده اند از برای احدی حق
 رای و اختیار در او نیست پس چگونه میفرمایند

امورات در اسلام راجع بمشورت است و مجلس
 شوری است **میسافر** ایة فوق که میفرماید
 وَلَيْسَ لِمُؤْمِنٍ إِلَىٰ آخِرِ زَاوَقَتِي مَضْمُونٌ بِكُنْهِمُ بَابِ
 باید دیگر که در مقام توصیف و تعریف مؤمنین
 میفرماید و امر هم شوری بپیغمبر بپاییم که حال
 مضمون آن این است بمسلمان اتفاق کنند
 در امور خودشان مشورت کنند استنباط
 میشود که مطالب بر دو قسم است یک امری
 که خداوند در آن امر فرموده مثل حکم میراث
 و زنا و لواط و شراب و خمس و زکوة و سایر
 واجبات و محرمات و احکام در این قبیل
 احکام احدی را حق سوال و جواب و نفی و
 اثبات و تغییر و تبدیل و چون و چرا نیست

و باید تمام مسلمانان اطاعت آن را بنمایند
 و یک امریست که حکم و قانون معینی در کتاب
 و سنت نوشته نشده مثل حوادث اتفاقی
 و امور عامه عازیه و خصوصیات نظم و انتظام
 بلاد و حفظ ثغور و استحکام و انتظام امر معیشت
 مسلمانان و امنیت طرق و شوارع و رواج کسب
 و تجارت و فلاح و مصادیق احکام و امثال
 اینها که مقتضای ای شریفه و امر هم شوری ^{لینهم}
 خداوند عالم این امور را بمشورت ارجاع فرمود
 که مسلمانان مشورت و مصلحت بینی کنند
 و هر قسم صلاح دانند رفتار نمایند پس
 معلوم شد که مسئله شوری در امور هم بر حسب
 امر خلاق عالم است و اطاعت همان قانون است

از اینها معلوم میشود مشروط طریق این اسلام
 و اسلام همان مشروط طریق است و مشروط طریق خواهی
 اسلام خواهی است **مفہیم** مکر شماند^{بد}
 بد و ملاحظه فرمودید که در این مدت
 این اشخاص مفسد بعنوان مشروط طریقی در
 ایران چه خوتها ریختند و مردم را بکشتن دا
 دند و چه مسادها کردند **مسافر خلی**
 نجت میکم مکر شما خدای نخواسته مستبد
 هستید که این حرفها را میزنید **مفہیم**
 بنده مستبد نیستم ولی اگر مشروط طریق این ^{ست} شکلا
 که دیدیم و شنیدیم هزار رحمت با مستبد
مسافر چه چیز مشروط طریقا منکر
 هستید و عیب او کجاست **مفہیم** او کلا

اسباب قتل و نفوس و بهت موال سُشد و هَر
 اسباب قتل نفوس و بهت موال باشد معلوم
 است که خوب نیست **مُسا فر** در اینست
 هم جواب جمالی شما میدهم و هم تقضی و هم
 نقضی و هم حلی اولاً در ابتدای اسلام
 که پیغمبر ص مردم را دعوت باسلام نمود چه
 قدرها که در این جنگها کشته و تلف سُشد
 و چه قدر اموال که بگارت رفت پس لازم
 کلام شما این است که بفرمایید اسلام
 خوب نیست اگر قبول کردید که در حفظ اسلام
 و بقای استقلال سلطنت شیعه موقوف
 بمشروطیت است هر قدر در این راه کشته شوند
 یعنی برای حفظ اسلام کشته شوند شهید

هستند ثانیاً معلوم میشود شما معنی حکام
 صریحاً صحیحاً علماً نجف شرف کثر الله امثالهم را
 نفهمیدید که مرقوم فرموده اند اقدام در استقرار
 مشروطه واجب عینی است یعنی هر مرد و فرد
 مسلمانان مثل نماز و روزه واجب است اگر
 کسی در راه برقرار کردن نماز گشته شود چه حاکم
 دارد علاوه از اینکه آنچه قتل در برقراری
 مشروطه شد بعنوان دفاع بود که مستبدین
 بعنوان چند متعرض جان و عرض و مال
 آنها میشکند مدافع میگردند و اگر یکی در
 دو یا چند قتل نفوس بعنوان مدافع بود
 شد غالباً در عنوان خصومت مشخص بود
 مشروطه نهان شد خصومت میکنند و از این

کونه و قایع خیل اتفاق می افتاد مشروط
 بد نام کردند و ثالثاً این انلاف نفوس که
 شده متبنی بر مخالفت مستبدین بوده است
 اگر مخالفت نمیکردند هیچکس کشته نمیشد و ما
 کسی از میان نمیرفت و این حرف شما مثل
 حرف معاویه است که گفت عمار را علی ^ع
 کشت که او را بخت ما آورد اما اینکه گفتید
 هر چیزی که اسباب قتل نفوس باشد ^{حق}
 نیست بعوم صحیح نیست چه اگر طلب حق
 منجر بقتل نفوس شود حق ناحق نمیشود و قاتل
 در جهنم و مقتول شهید است و هکذا در موا ^{ال}
 هم همین مستم است پس دشمن عاقل اگر
 دید مسلمانان در راهی کشته شدند بفهمد

بگویند این کار بد بود بلکه باید بفهمد اگر
 در راه شرع و حق کشته شده او را شهید بدانند
 و در روز قیامت با شهیدای کربلا محسوب
 بخوانند و تمنا کنند که کاش من بجای او
 در راه اسلام کشته میشد و راجعاً خود
 شما از همه کس بهتر میدانید که اسباب
 این قتل نفوس از چه ناحیه واقع شد چه
 چیز اسباب این قتل نفوس و بهت مال
 گردید و چرا در عثمانی مشروطه برقرار
 شد و احکامی کشته نشد و انشاء الله تمسود
 میسر بنابر این موارد جزئیات اختلافاً
 مابین مشروطه و مستبدان را مستند عیم بیان
 فرمایند تا مطلب خوب واضح شود ؛

مسافر اگر چه کلمه جامعۀ مشروطه
 همان بود که گفتیم لیکن محض تشریح ذهن
 جناب عالی و عوام موارد اختلاف را که فعلاً
 در نظر است عرض میکنم دیگر خودتان بدانید و
 سبب و عقل مستقیم خودتان ملاحظه فرمایید
 تفاوت ده از کجاست تا اینجا اول مشروطه
 میگویند در مطالب عادیه و امور دولتی و
 طریقه انتظام بلد و ولایات و اسباب
 ملت و تجارت و صنعت و زراعت خوب است
 صد نفر یا صد و پنجاه نفر از عقلا
 هر مملکتی را که وکلای ایشان مینامند در
 مجلس بنشینند بهر مصلحت ملت و مملکت
 دانسته و رای دادند رفتار نمایند و طریقه

نجات ملت مظلوم را بدستلظ خارج و نشا
 حوادث معین و مهیا نمایند و بمقتضای
 و امر هم شوری بلیهم در ترقی ملت و راه ترقی
 تجارت و صیانت و فلاح در این مجلس
 که اوزاد اورا شورای مینامند مشورت کرده
 و نتیجه را بملت اعلام نمایند و هر نوعی که
 صلاح اسلام و مسلمین را مستحق نموده
 مجری دارند و اخصاً و کلاً ی ملت نظار
 و مراقبت نامه داشته باشند که در آنچه
 از صاحب شریعت حکم آن معین و مبین
 شده تعبیر و تبدیل واقع نشود و حکم آن
 مابین و صنیع و شریف و بزرگ و کوچک
 و شاه و کذا مجری گردد و بهو او هوس

وَقَرْمَانِ قَرْمَايَانِ نَسِيرِ وَنَسِيدِ بِلْ وَكَمَزْزِيَادِ
 نَسُوذِ وَاحْكَامِ قَوَايِنِ الْهَيْهْ بِرْمَا مَبْدِ كَانِ
 عَلَى السَّوِيَّةِ جَارِ بَكَرْدِ مُسْتَبْدِ كَوِيدِ اخِيَا
 نَابِكْ بَدِ سَتِ بَكْ نَفَرِ سُلْطَانِ وَفَرْمَا نَفَرْمَايِ
 مَمْلِكَتِ بُوْدِه بَاشْدِ وَچُونِ هَمِهْ وَقْتِ اَنْ بَكْ
 نَفَرِ عَادِلِ وَغَايِلِ وَكَامِلِ نَمِيشُوْدِ بَاسْتَنْدِ كَاهِ
 مِيشُوْدِ شَخْصِ خَاطِلِ وَبِ عِلْمِ وَصَاحِبِ قُوِي
 نَفْسَانِي وَشَهْوَانِي وَغَضَبَانِي بَاشْدِ كَرِهِي
 مَسْمُومِي وَرِضَا وَشَهْوَتِ پَرِسْتِي وَاقْتِنَا
 نَمَايِ عَمَامِ افْرَادِ مَمْلِكَتِ بَدُونِ چُونِ وَچَرَا
 اطَاعَتِ وَانْقِيَادِ اَوْ رَا نَمَايَنْدِ چِهْ قَرْمَانِ يَزْدَانِ
 چِهْ قَرْمَانِ شَاهِ مِيَزَا هِدَايَتِ اللَّهِ صَاحِبِ
 خَانِهْ دَرِ اَمِنُوقِ اَظْهَارِ دَاشْتِ مُوَيْدِ مُرْشِي

جناب عالی بقضی دارم اگر اذن بفرمائید
 عرض کنم مسافر بفرمائید میرزا هدایت الله
 شینده پس از انفضال دار الشورای مبلی
 ایران در بیست و سیم شهر جمادی الاولی عین
 اینکه قلوب مجروح ملت مظلوم را مرجمی و
 خاطر افسرده اهالی مملکت را بخود راعب و
 مایل نمایند رای مبارک پادشاه و اولیای
 دولت بر نظم و انظام ایران بقوه جبریه
 شد و اردو به تبریز و شیراز و اصفهان
 و سایر بلاد فرستادند آن ظلم و ستم و
 آفر و حسد و خائنان تمام اهالی را از فقر
 و بی تقصیر سوختند و بر احدی خانان و
 مالا ابقا نکردند و هر که دارای اندک چیزی

بود بیک بهانه و دست اویری از کفش
 ربودند و بر احدی رحم نمودند و مقصود را
 از بی نقصی پنهان کردند اشاعه فواحش و
 ارتکاب محرمات علانیه کردند و رسم شرع
 و شریعت را از میان بردند بدون پروا و
 وار و ضیع و شریف زبانش ظلم سوختند احد
 یاز این بود که پرسند تقصیر این چهار کات
 چیست و بخبر عنوان اطاعت و طاعت پاد
 شاه از مشروطه واستبداد تقصیر چه و
 مقصود کسیت ملت را بالمره از دولت مایوس
 ایران را ویران کردند و تمام اینها را مستند
 برای و اجازه و امر آعلی حضرت پادشاه
 اسلام شاه نمودند و کبی زامان زت ان

دینا

نه که گویند این رای ناصواب است و نقش را
 جرات آن نه که گویند این نقش بر آب است
 خیر خواهی نتوانست معروض پادشاه برساند
 که اگر رای مبارک بر اضراف قلوب ملت
 از مشروطه است علاج آن بدل عطا وقت
 و رافت و اجرای عدل و نصف است الهی
 غضب و سطوت و دوی این در دبی در و
 دولت خواهی نتوانست عرضه بداد لسط
 معدلت و احسان است نه اشاعه ظلم و
 عدوان استغمال قوای قهریه مجلس
 سپینه دشمنان است مزدل داغ پیده
 دوستان جزب قلوب رعیت بر غایت است
 نه با استغمال بیروستان تا آنکه گردند لجنه

کردند و دیدند آنچه دیدند چنانچه دیدند
 و می بینی و رسیدند اید و می بینی شیرازه ملک
 و ملکت از همه کسبخت و خالک مذلت برتر
 ابرائیمان بخت باقی و ابد فوق سلیم و وجدان
 جناب عالی میگذارد و لازم باظهار نیست ناچار
 آن کسبکش بکجا رسد و این درخت جهالت
 چه بر دهد **میا فر** مطلب پیش از اینست
 که فرمود دید و می استی غادر قدری
 ناممل بفرمایند با فرق مابین مستبد و مشر^ط
 عرض کنم انوقت ملاحظه فرمائید جناب عالی
 هم می و مهر مشروطه میگوید این اموالیکه شما
 مالیات و وجوهات از ملکت بغیر بیچاره
 و بیجربک ساله رحمت فقر و وضع است

میگویند باید صرف در امور و اصلاح خود
 رعیت بشود که رواج تجارت و صناعت آنها
 بدهند و طرق و شوارع آنها را مامون و امن
 سوده کی آنها را فراهم و اوقاف آنها را از ران
 نمایند و حفظ حد و دود و غور مملکت سلای
 کرده و از جهة ملت نجیب فقیر را از قید اسارت
 و مملکت برهانند و تمام و جوهیکه از آنها
 میگویند باطلاع و کلائے مجلس دارالشوری
 بلکه باطلاع تمام افراد ملت بمصارف خود آنها
 رسانند دیناری از آنها در غیر مصالح ملت
 و مملکت صرف ننمایند مستبد میگوید
 تمام و جوهانیکه باشم مالیات از این ملت بجا
 گرفته میشود حق صدق و مملکت طلق ^{بشد}

فلان پادشاه زاده که از مادر متولد نشود
 بچاه هزار یا صد هزار تومان کمتر یا بیشتر
 از این وجه بیرون ضرر ندارد فلان شخص
 خوب خوانده یا خوب رقصیده ده هزار تومان
 یا کمتر یا بیشتر باو بدهند مانعی ندارد حاصل
 اینکه مستبد میگوید باید از فقر ابدون
 جهت گرفت و باغبان ابدون استحقاق داد
 پس برای پیروغ میوزا هدایت الله اظهاردا^{شت}
 که حکایتی بنظر دارم اذن بفرمائید عرض کنم
مُنافر بفرمائید میرزا هدایت الله کد^{شته}
 از اینکه مشیند مر حکیم الملك که یک نظر^{طیب}
 مرخوف کوپ بود میرمیری از فرنگستان
 صد هزار تومان خرید^{دیدی} مشیند

در حضور مبارک ملی از پادشاهان بزرگ
 قاجاریه خوب و قصیده و زینک عم از دل مبارک
 برده عمارتیکه تسبیح هزار تومان تقریباً
 از مال ملت تمام شده بود با و بخشیدند و
 غایت از جهت دفع تنگ دست هزار تومان
 با هزار واسطه از اولین خریدند سقمر
 مشروطه میگوید این وجهیکه بعنوان ما
 لیات از رعیت گرفته میشود بطور عدل و
 انصاف و محنت باید نباشد نه اینکه بیک ملک
 که دارای هزار تومان غایب است ده تومان
 مالیات بند هک یا معاف باشد یا یک چیز
 هم دستی بگیرد و بیک ملک که صد تومان
 غایب داشته باشد نود تومان مالیات

از او بگیرند و باید ضعیف و قوی مکیان باشد
 مستبد میگوید هر چه ممکن شود بهر طریق
 امکان پیدا کند باید اموال رعایا را گرفت و با
 مالیات اولیاء دولت و صاحبان قدرت را
 تحمیل برضعا کرد باید مالیاتی که بر تحلی
 جمع مینمایند بهر طور هست و وصول کرد و حق
 برسد یا نرسد حاصل بشود یا نشود حسابش
 داشته باشد یا نداشته باشد ملک مالکش
 خراب شد بشود صاحبش بی ابرو و شد
 بشود مالیات باید وصول بشود اگر حساب
 ملک ندارد مأمورین غلاظت و شداد بروند
 در آن ملک زن و فرزندان را اسلحه و غذا
 کنند انواع ظلم و بی عرضی بمسلمانان بکنند

تا وصول شود وزیر دفتر صاحب اختیار کل است
 بعد از آن مستوفی ولایت بعد مامور مالیّه
 بعد ضابط بعد کدخدای هر طور میل دارند و
 هر قدر که بخواهند باید گرفت و امید ملاحظه
 عدنان و انصاف رعایت را بنمایند نمود باز
 میرزا هدایت الله اظهاری داشت که مکاتبت
 شریعی مطابق منالشیات^۴ بجهت خودم اتفاق
 افتاده **میسافر** فرمایند امیرزاهدایت الله
 در چند سال قبل که بمشهد مقدس مشرف
 میشد در منزل سرت خور و از شدت صلاح
 خانده التماس کرد که اگر چلو طنج نمودن آب
 انرا که خواهید بمن لطف فرمائید متبیر شد
 جهت چه میخواهد و بطایفه سپرد که انجا را

باو بد هد و سفارش کردم که طبّاخ بپزند که
 این آب چلو را جهت چه میخواهد ساعتی نگذاشته
 که طبّاخ مراجعت نمود گفت در پشت اطاق آنها
 رفتم دیدم با کمال میل و شوق و شغف این آب
 چلو را از دست یک دیگر میربودند و سبوس
 جو و آردن در او ریخته میخوردند دلم بر بیچارگی
 و پریشانی آنها سوخت و سفارش کردم که و
 قت کشیدن غذا طبّاخ یک قاب چلو از جهت
 آنها ببرد و وقتی بر د در عرض آنکه آنها مسرور
 و خوشحال شوند بیک مرتبه صدای کرب را از
 اطاق آنها بلند شد جلی حیرت کردم بار منفی
 که داشتم بمنزل آنها رفتم دیدم قاب چلو را در
 پیش خود گذاشته و کرمی میکنند بعضی که

و رفیق بگریز افتادیم پس از مدتی بانها قسم
 دادند و سبب گریز از آنها پرسیدند صاحب خانه
 با گریز و نوحه در خالتیکه اشك از خپشش
 میریخت و گفت این مسئله و بعلی بتماندارد و
 از شما خیلی ممنونیم و بی جهت گریز از شما
 گذشته محضولی که از این جزئی ملکی که داریم
 عاید ما شده بود بقیمت نازل فروخته بابت
 مالیات تسلیم میباش محل نمودیم و دیگر چیزی
 برای ماباقی نماند و بعد فروعات حواله کرد^{ند}
 دو عدد بروکائی که باقی مانده بود و مایه معیشت^ن
 بود فروخته و جش را تسلیم آنها نمودم بعد
 از آن خرج ولایتی و رسوم پیشکاری حواله کردند
 دیگر چیزی از ابرامیان نمانده بود که بدو هم

مأمورها هم لجنی مطالبه می نمودند و ختری
 داشتیم سبق ستر سال ناچار او را بر داشتند و نزد
 بعضی از ترکها که در نزدیکی ماها امداد بود
 بردم و از این جهت تومان و پنجاه هزار فروخته و وقتی
 خواستم دست او را بدست ترکگان بگذارم آن
 دختر که چشمش بترکگان افتاد مثل جوجه مرغ
 بگریه می افتاد و فریاد کرد خود را بدست من انداخت
 من هم از راه محبت پدری او را بدست خود
 نشاند و نوازش کردم تا آنکه در دامن من بچسبید
 رفت من چون چاره نداشتم سر او را از زانوی
 خود بر زمین گذاشتم و شخص ترکگان که او را زانو
 بود التماس کردیم که تا من غایب نشوم او را از
 خواب بیدار نکند و خود بنا چشم کریان

آمد دیگر میند نام از ندیدن من با وجه گذشت
 خدایمیدانند امشب که شما این طعام لذت را
 برای من فرستادید من رماد درش هر وقت یاد
 میکنم که ما چنین غذای لذت میخوریم و دشوار
 در چرخ هست و در کجاست بی اختیار گریه و
 ناله میکنیم از شرح این قصه تغیر حال بند
 و رفیق پیدا شد که انشب نتوانستیم غذا بخوریم
 و هر وقت یاد آن میکنم گریه امانم نمیدهد
 سخن امیر زاهدایت الله که با پنجار رسید تمام
 اهل مجلس بگویی افتاد سخن امیر زاهدایت الله
 که با پنجار رسید تمام اهل مجلس بگویی افتادند
مسافر فرمود امثال این وقایع در ایرانند
 نازه کی ندارد امیر زاهدایت الله شما را بخدا

تغییر

اپاشاه از این مطالب اطلاع دارد و باین طلبها
 راضی است **مُسافر** کان ندارد و مطلع نباشد
 ولی اطلاع نداشته پادشاه از اینکه مطالیبی
 که در مملکت او واقع میشود عجب توانست از
 اینکه مطلع بشود و اعتنا نکند امثال اینگونه **مطالبا**
 و طلبهای بی اندازه است که مردم ایران را مشروط
 طلبی و آزار نمود و از جان و مال خود در راه
 مشروطه طلبی میکنند و در آخر ملاحظه فرمایند
 معنای تقدیم گرفتن و مملکتی را بجا که وضابط
 و اکتار کردن اذن و اجازه در رضایت باینگونه
 مطالب است و الا خاکم از کجا میتواند و چه
 تقدیمی با آن خارج فوق العاده که دارد و خیار
 محصیل و خیره زمان مغزولی خود را نمینماید و

و بآهَم كَمَان سَرِهَم سَرِهَب دَر بَارَك و مَبِل و كَالِسَكه
و دُرُشَكه و خَانِه هَا و بَاغَات هَا اَز هَم سَرِهَب بَرَنَد
بَر و بِم بَر سَر مَطْلَب خُود مَنان چَهَار مَر مَشْرُوطه
مِكُويَد اِيْن مَالِيَّات كِه اَز رَعِيَّت مِكُيَرَنَد بِلَا
بَطْرِيق رَفَق و مُدَارا بَاشَد و اقْسَاط اِنْرَا بَعْسِه
كِه اَز بَرَاي رَعِيَّت اسْبَاب ضَرَر و خُسْرَان ؛
بَاشَد بَايْد مُقَرَّر نَمَايَنَد مَسْتَبَد مِكُويَد
اِيْن و جُوهَات هَر وَقْت مِيل صَانِب و خَاكِه ^{سَت}
بَا فِرَوغَات دِه دُو چَهَار بِخ بَا چِنَاق اَز جِن
دَر يَافَت نَمَايَنَد و اَكْرانْدَك مُسَا مَحَر مَنُورِنَد
و لَو بَر وَخْتَن اِمْوَال و زَن و اَوَلاد اِنْهَا بُوْدِه
بَاشَد بَايْد مَالِيَّات رَا اَز اَوَد دَر يَافَت مَنُود
مَثَلِي اسْتِمْعَان و شَيْنَد كِه دَر رَمَان اِيَالْت صَفَه

مَالِيَّات مَعْنَى
مَالِيَّات مَعْنَى
مَالِيَّات مَعْنَى

الدّوله در خراسان حکومت قوچان کردی
 از بلا در خراسان است از جهت اخذ مالیات
 و وجوهائی که متعلق بدیوان است ببلوک
 نواحی اسامان مامورین شدید العمل
 فرستاد که مالیات انبار و وصول نمایند چون
 دران سال دران نواحی مایه خواره کی روی
 داده و محط و غلا دران مرز و بوم بدید گشته
 بود اهالی انجا فقیر و بی چیز شده بودند
 و قدرت بر ادای مالیات نداشتند مامورین
 زن و فرزند اهالی انها را محضرات ترکات
 میفروشدند و مالیات و انجافات فوق العاده
 و جزایم بی اندازه دریافت مینمایند هر چه
 ان اقوام اسراء فرقه خسته شده در ان خلافت

باولیاى دولت عالىّه و مقام سلطنت عظمى
 اظهار نشكى و عرض حال مینمایند قطع نظر
 از اینكه بجز اینها نمیرسند بعضى از اظهارات
 مآخوذ و محبوس مینمایند برخى از آنها از خوف
 بامام زاده هاتخصان میجویند حتى آنكه كار آنها
 سؤال و بلكه مىرسد و هر يك پس از مدتی
 از تخاصن فرار میکنند از آنجا كه روى معاود
 بوطن نداشته ببله خارج پراکنده میشوند
 بچشم مشروطه میگویند مطابق حکم الهی در
 تمام حدود و مجازات مابین تمام افراد خلق
 حکم مساوی باید باشد و حکم الهی بر وضع
 و شریف کوچه و بزرگ کیان باشد کسی
 که شرب خمر یا قتل نفس یا زنا یا اوطاع باشد

نمود خواه حاکم یا محکوم امیر یا مأمور باشد
 در حکم شریک باشند مثلاً هر که سرقت کرد
 باید دستش را ببرند کذا لك در سایر
 احکام فیما بین تمام افراد از شاه و کدوا
 حاکم و محکوم و امیر و مأمور و ضعیف و شریف
 یکسان باشند و حدود الهی بر تمام باشد
 خاتم الانبیاء ص فرمود که اگر فاطمه دختر
 نعوذ بالله دزدی کند دستش را میبرم
 مستبد میگوید اجرای احکام الهی نسبت
 بمیل و خواهش ضابط و حاکم و داروغه و
 کذاست مثلاً يك دزد را باید بقطع
 و سجده نمود و يك دزد را باید خلعت داد و
 يك دزد را باید دست برید یک را باید کشت

یکیرا باید غارت کرد یکیرا باید جرمه نمود و یکیرا
 باید اخراج بلد کرد یکیرا باید خویش و اقاربش
 جرمه نمود و یکیرا باید حبس کرد قاتل مثل اگر
 شاه باشد یا حاکم یا ضابط یا نوکر دیوان باشد
 او را پرستش و ستایش نمود و اگر دیگری بلد
 یکیرا باید کشت و یکیرا باید خانه او را خراب کرد
 یکیرا باید جرمه یکیرا درها کرد ^{لا} و زانی
 و شارب الخمر که از اعیان مملکت باز
 دیوانیان یا بزرگان بوده باشد ^{ابدا} مستوی
 دو کلام نیست اگر از اواسط ناس باشد یا از اد^{نی}
 باشد ^{است} انهم موقوف بمیل حاکم یا ضابط و ^{عیره}
 و هکذا فعل و تفعل میزراهدایت الله
 در این بین گفت خالو کلام از اهل تقوی و سدا

که همه او را میشناسید سالی جهت سرکشی
 املاک خود بمزارع و به پایه رفته بود و نقل کرد
 که در بین راه محقر و قریه وارد شد و انقلاب
 و وحشت غریبی در اهالی مشاهده کردم که
 بعضی از هر طرف فرار و بعضی مثل خوجه
 میارزیدند زنان و دختران آن قریه صدا
 میگریه و فوج بلند کرده بودند گفتن شاید از آنها
 غریبی مرده باشد از هر کس جوئاشد جواب
 نداد و در خانه و فرود شد ارض صاحب خانه سبب
 وحشت مردم پرسیدم گفت مکر و شیب که اردو
 ایالت جلیله که بشکار میرود امشب باین قریه
 وارد میشود و ماها که بنان رزت و هنوز کنی
 معیشت میماییم آیا بمر ما چه خواهد گذشت

در این سؤال و جواب بودیم که دیدم پیش خا
 دولت وارد و فرآشها و مهتر هارن و مرداها
 راستلاق کیش نموده مرغ و تخم و روغن و کاه
 و جو مطالب می نمایند دیگر حلال میدانند که در
 انوقت چه اشوب و غوغائی در آن قریه پدید
 گشت و مانند روز قیامت نمودار شد هر چه
 ان بی نوائان التماس میکردند که ما بچا و رکان
 ابنار و مخزن نداریم این خانه ما هر چه در اوست
 ببرید فایده نمیکرد چون من باین مطالب اشتنا
 بودم و مکرر امثال این و قایعرا دیدم بودم
 چندان استعجابی نکرده ولی وقتیکه موکب
 مبارک وارد شد و بردند آنچه بودند ملک
 مرتبه فرآش و عمده خجالت طویل متعرض

ناموس و زن و دخترهای اهل قریه شدند
 نوعی بود که در حضور شوهرش بدست
 ده نفر مهتر و فرایش سیر بود مختصراً عرض
 کنم انشب صبح نشد مگر آنکه زن و دختر و
 پسری که اوزابی سیرت نموده باشند بنهایت
 نگاری که بنده گرفته زن صاحب خانه و اطفا
 که منزل داشته مخفی و از دست اشراق محافظت
 نمودم دیگر ناموس سایرین بنیاد رفت صبح
 هم حضرت ایالت محمد الله بسلامتی لشکار
 تشریف بردند بنده هم روانه منزل خود شده
 بادل بریان از مشاهدات ان قیامت عظمی
 روانه منزل خود شده باز صدای گریه از اهل
 مجلس ملیند شد ششم مشروطه

بغیر از حکم شریعت که کتاب و سنده است هیچکس
 بر دیگری تسلط نیست و هیچکس نمیتواند متصرف
 مال و ناموس اهالی مملکت یا پادشاه و حکام
 و ضابط و اعیان دولت باشد هر چه از
 آنها بگیرند هر چه بانه و وارد نمایند با کی نیست
 و استبداد در مملکت محض سلطان نیست
 و شاهزاده گان و وزراء و امرای نیست وقتی بنا
 سلطنت بر استبداد شد تمام افراد با استبداد
 رفتار مینمایند هر قوی و ذیر دست ضعیف
 و ذیر دست خودش ظلم میکند گاه میشود
 که خدا ای ده از استبداد سلطان زیاد تر
 میشود یکی از دوستان من میگفت دده کور
 بود که خدا ایش یکی تغیر میکرد و میگفت

و سید ملکوتی باید
 اختیار مال و جان
 و ناموس اهالی
 مملکت
 مصلحتی نبود و باید
 از مال و جان و ناموس
 خود مأمون باشند

که بنیالشان نرسد من دست میبهرم سر میبهر
 شخصی را اهل صفهان حاضر بود گفت حکایت
 دارم در اصفهان در یکی از قراء محقر زن
 یک نفر از کدخدایان اینجا که بسته شخص بزرگ
 دولتی بود حمام اینجا را غرق کرده بود زن عتیقی
 باطنش غفله یا عمدا در اینجا رفته زن کدخدا
 از این مطلب متعجب شد حکم کرد که در ب حملا
 بروی ان زن و طفلش بسته بودند و حمام را
 آتش کرده بودند صبح که در ب حملا باز کرده
 بودند ان زن و طفلش از تشنه گی و حرارت مرده
 بودند واحد براقدرت دم زدن نبود هفتم
 شروط میگوید تمام خلق در غیر اینچه قانون
 کتاب و سنت آنها را معیت نموده باید از با

نه ازادی باین معنی که بعضی از جهال دنیا
 کرده و میگویند که مرادشان ازادی در
 مذ هبت باشد بلکه همان حریت و ازادی
 مقصود است که خداوند در کتاب و سنّه
 فرموده و آنها را ازاد فرموده در مقابل بندگی
 و تعبارة اخرى مشروطه میگوید باید خلق
 بند خدا باشند و مجزئند خدا بند دیگری
 دیگری نباشد الا عبید و اما که از تحت
 عموم محکم خداوندی خارج است در اینجا
 چند دقیقه است که تمام مردم ازاد هستند
 ولی ازادی احدی تا اندازه میباشد که تراحم
 با ازادی دیگری نباشد مثلاً ازادی نسبت
 برای کسی که سلب شرف و عزت یا منع حق از

حقوق دیگر برابکند مقامات و شئونات همه
 کس باید محفوظ ماند و در حدیث وارد شده است
 النَّاسُ كُلُّهُمْ اَحْزَارٌ وَلَكِنْ فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
 یعنی مردم تمام ازادند ولی خداوند برتری داد
 بعضی شما را بر بعضی شماها مستبد میگوید
 تمام خلق بندگان و عباد سلطان میباشد
 دیگران میخواهند بندگی خالق را بنمایند
 و میخواهند نمایند هشتاد و شش شرط میگوید
 در مملکت باید قانون عدل مجری باشد
 و هیچکس بر دیگری ظلم و ستم نکند و کسی را
 بناحق حبس نکرده و صدقه و اذیت نکند
 و زنجیر ننمایند و هتک عرض و قحاشی نکرده
 بکنند مستبد میگوید اگر از پادشاه

یا ارکان دولت این امور صادر شود هیچ ،
 نقضی ندارد بلکه مدوح است دیگران هم
 نسبت به میل آنها است بلکه هر حاکم و نایب الحکومه
 که سفاک و بی باک و خورخوار باشد مصداق
 خدمات بزرگ میشود و همینکه حاکمی از طرف
 مستبدین بشهری وارد میشود حتماً باید
 چند نفر با کلاه یابی کلاه را بکشد و چند
 دست ببرد و چند پی در آورد و چند نفرا
 مهار کند تا آن محل نظم بگیرد ضمناً دخل
 هم حاصل شود شنیدم در فارس دزدان را
 گرفته بودند بخاکم گفتند یکی از اجزای آمد
 گفت قدری ترس مردم کم شده است ^{است}
 این شخص را بکشند که مردم چشمشان محبتاً

بیفتند خاک سناکت بود فراشباشی برای
 دخل خودش فوراً رفت آن مسلمانان را کشت
 میر غضب با کار د خون الوده آمد از خاکم
 انعام بگیرد خاکم بستی کرد و بان شخصی که
 از اجزاء نطق کرده بود گفت انعام میر غضب را
 شما باید بدید نه من شرط میگوید
 در موافقی که حکم از صاحب شریعت رسیده
 و امر حتمی الهی در آن صادر شده باشد کان
 او باید در تمام مطیع اوامر و نواهی الهی باشد
 و تغیر و تبدل در آن نباید داد مستبد
 میگوید اینها بسته بمیل شاه و خاکم و
 ضابط است هر حکم از احکام الهی را میل
 دارند و فایده برای آنها دارد چاره میما

و هر گاه که میل نداشتند از قتل و زخمی زدن و مثلاً اگر
 ناپادشاه یا حاکم میل بد و خواهر سپید کند جمع بین
 اختیار کردن اسلام حرام است جائز میشود و چنانچه
 در این آخر یک پادشاه دو مرتبه این کار را کرد
 مثلاً فائز بعد از ثبوت و صد و حکم شرعی
 باید قضا ص کرد ولی اگر حاکم رشوه میدادند
 عفو جائز بود مثلاً پیغمبر در ذرات محلی
 گرفته محض و حاکم میسرسانند چنانچه گذشت
 بکیرا بقض میسرسانند بکیرا دست میزدند از روی
 و حال آنکه در شریعت باید چنانچه گذشت
 باشد این مقوله بر می یکی زامهار میگردند بسیار
 میگردند بکیرا جوت میزنند بکیرا عفو میفرستند
 و حال آنکه هر یک تقصیر داشتند پس

احکام شرعیة تابع هوای نفس آنها بود و هنوز
 مشروطه میگویند خاکبیرا که تجلی بغین میکند
 مواجی از برای او قرار بدهند که تعرض و طمع
 بمال و خان مسلمانان نکند و اگر کسی زیاده
 از دستور العمل مقررده گرفت مجازات شود
 که دیناری نتواند زیاده برحق طمع کند با
 نقدی نمایند مستبد میگوید هر کس را
 خاکه شهری نمایند باید اولاً صد هزار تومان
 الی دو کیست هزار تومان یا کمتر یا زیاده علاوه
 بر مالیات سند با وجه نقدی بدهند و وقت
 مختار است هر کاری بشهر و اهل شهر و نهی
 شهر میخواهند بکنند مالک الوقایع است
 که هر تصرفی که خان و مال آنها خیر است

هم هستنی مردم و ذاری اهل ان شهر را حق
 المحکوم و حق الحمل او داده باشد یک راه دخل
 عند حکام چوب و ملک حکومت بود که فرارش
 نباشی هر جا که بفرانخور استعدا د محل بانای از
 خاکه اجاره کنند انوقت بخمار باشد شنید
 کسیر نسبت قتل داده بودند ز در محلی قاتل فرار
 کرده بود مامورین رفتند بودند او را گرفته
 بودند پیره مرد فقیری بود او را در کلیه پیچید
 اطراف ان زاد و خندان و مامورین بیرحم بیدین
 جوال دوزخ نابست گرفته اطراف او فرو
 میکردند که پیرت را نشان بده و هر قدر ان
 بخاره فریاد و تعان میکرد و نماشا چنان
 کریم و التماس میکردند انو در دلهای تنک

۱۰۰
انها منکرند الا اینکه منعت ومان از آن بچاره

گرفتند بعد از چند روز از آن صدمه وفات

کرد باز دهم مشروطه میگویند اگر کسی از

دست حاکم یا ظالم ^{بط} یا یکی از اعیان شاک

و غرض باشد باید عرضش رسیدگی کرد

اگر صدمه مطلب خود را مکشوف کرد احقاق

حق او شده بلکه حاکم هم مجازات برسد

مستبد گوید این بعرض هم چه غرض و اعتنا

بباید کرد بلکه غرض را هم مجازات سخت باید

کرد که عبرت دیگران شود و دیگر از این

غلط کاری که اسباب ضرر است ننمایند

حکایت در اصفهان شنیدم بعد از

انکه امثال الدوله حاکم و اجراء او

مَالِ وَجَانِ اهالی انجام شدند اجزاء او شد
 بناموس اهالی انداخته پس از اینکه اهالی
 اصفهان پس از شش ماه محمل و صبر در
 محمل شاه و قفسو لحانه رفقه و بدربار معد
 شعار عارض شده و اظهار شکایت تنظم نگاشت
 حاکم و اجزاء نمودند بعد از ده روز عجز و الحاح
 و تعطیل عمومی حکم قسری. غنا از دربار و مصداق
 جلال پادشاه بقدر نفوس و بخت اموال
 و سببی دوازی آنها صادر گردید جناب معد
 الممالک نایب الحکومه یک هفته جان و مسا
 و ناموس اهالی را سر باز و عراق و سوار کشید
 خانه مبایع گردانید بعد از آنکه در روز عرفه
 وقت ظهر در مقام اجرای احکام استبداد

بمسلانان که در میدان شاه مشغول خرید
 فروش کوفته‌ها و غیره بودند و بیشتر مردم
 چون بازار بسته بود محض تماشای خیال
 در مسجد جمعه بودند شلیک تفک کردند
 جمعی مقتول و جمعی مجروح شدند بعد شلیک
 توب نمودند بمسجد سلطانی که از بناهای
 بزرگ اسلام است همان وقت حازه غارت
 بازار سرباز داده در ظرف دو ساعت بیشتر
 بازار را غارت کردند خد داند چه قدر مال
 مسلمانان را غارت بردند در آن روز
 مشروطه میگویند چو این حقه حفظ کوفته‌ها
 نه کوفته‌ها حقه خوش گذران چو این پادشاه
 حقه حفظ رعیت است مگر رعیت حقه خوش

که در آن پادشاه پادشاه پاسبان درویش است
 بلکه دولت بفرغت است و کوه سفند از برای
 چوپان نیست که چرخ چوپان برای خدمت است
 پادشاه بملک شب و روز در فکر اسبابش عیت
 که کوه سفند آن خدای مستعد باشد نه اینکه
 از شیر و لیشم و بجز آنها مستفیع شود و آنها را بدست
 کرگان ادبی حواری پادشاه و خود شب و روز
 مشغول عیش گردد و خلقت خلق را از پرور
 و خود خورد و اند و آنها را حقه اسبابش و عیش
 و کامرانی خود پدید آورد مستعد میگوید
 خلعت خلق حقه اسبابش و عیش و کامرانی
 پادشاه شده بآبای رعیت پیچیده شب و روز
 تحت بند حاصل برخت و دست درخت

نقدیم خصور پادشاه نماید و پادشاه میناید
 همیشه مشغول عیش و کامرانی نباشد
 سیرت همت مشروط میگوید باین کاری
 کرد که در مملکت زراعت و تجارت و فلاح
 ترقی کند و مردم صاحب ثروت و مکنش باشند
 که هم موجب عزت پادشاه شود و هم
 اسباب سرافرازی او گردد مستبد میگوید
 اینها قاید ندارد هیت قدر که بوجود پادشاه
 و معدودی از اعیان دولت خوش بگذرد
 و اسباب شهوت زانی و کامکاری آنها مهیا
 گردد دیگر رعیت خواه داری مکنش و ثروت
 بشود خواه نشود رعیتی ندارد بلکه دای یکی
 از پادشاهان فاجارته بر این بود مکنش

که چهل نفر رعیت بایک بیات دین محتاج است
 شنیده یکی از وزراء خائن یکی از سلاطین مرغی
 زند آورده در حضور پادشاه یکی یکی پرها
 آن مرغ را کند تا آنکه آن مرغ بجان شده روی
 زمین افتاد خسته پادشاه عرض کرده رعیت را
 باید انظور کرد که قدرت ممانعت سلطان را
 نداشته باشد چهاردهم مشروطه میگوید
 بایک اسباب کسب و تجارت داخله و افراسم
 آورد که از اول صادرات مملکت بقدر روات^ت
 باشد که این قدر پول از ایران خارج نشود
 نقره هم مثل طلا در ایران حکم مقدار پیدا
 نکند و بالمره سرمایه تجارت از دست نرود
 مستثنای میگوید که تجارت و صنعتی که فی المله

رفع دران متصور است باین امتیاز از ارباب خارج
 دار وجه نقدی دریافت نمود و اسباب
 رواج تجارت خارج را در ایران محصل کرد
 میخواست که تجارت و صنایع ایرانی فقیر شوند بازار
 تجارت و صنعت اینها مسدود شود و تجارت ایرانی
 صاحب ثروت شود چه فایده دارد شاید ضرر
 مملکت دولتی هم داشته باشد پس از دهم
 مشروطه میگوید میباید از برای شاه و وزیر
 و امیر و دبیر و حاکم و محکوم و قاضی و محتسب
 قانون وضع نمود و هر یک را محدود کرد
 کرد و قانون هر کس را مطابق کتاب و سند و
 قانون اسلام و طایفه هر کس را تعیین داد
 تا هر کس از شاه و کد تکلیف خود را بداند

و از وظیفه خود تجاوز ننمایند و کارها مطابق
 قانون منظم گردند و هر کس تکلیف خود را بر وفق
 قانون دانسته از همان قرار رفتار نمایند
 مثلا تمام امور دولت باید از روی قانون و
 و کلاء ملت بوده باشد هر مطلبی را جمع بد
 یا خارج باشد باید در مجلس شوری عنوان
 بحث قرار داده بطوریکه صلاح ملک و ملت
 سلطان و رعیت باشد قرار بدهند و بدین
 امضاء مجلس شوری هیچ امری مجری نباشد
 مثلا فرضی برای دولت لازم میشود بدین
 امضاء مجلس شوری ملحقند و چون مجلس
 رای داد البته شروطی قرار میدهند که ضرر
 نداشته باشد و آنوقت خرج آن هم نظارت

مجلس میشود محل اداء اورا هم مجلس معین میدانند
 و هم چنین امتیازاتی که دول مجوار بخایند و
 پلیتیک از دولت خواهش مینماید باید بتصویب
 مجلس شورعی باشد پادشاه نمیتواند خودش
 فرض کند خودش امتیاز بدهد و دولت ملت
 و خوار اشکالات بنمایند مستبد میگوید اینها
 من خرفاست شاه که صاحب اختیار و مالک الو
 قاب است جان و مال و ناموس رعیت است
 خاک هم که از جانب پادشاه است البتة صاحب
 اختیار و مال و ناموس رعیت است و هکذا
 صاحب و فرایش و سایر طبقات دولتی در این
 صورت تعین حد و دینی چه و تخمین تکلیف
 چه معنی دارد همین قدر که خاطر را آساید

از وزراء و حکام بقدری و پیشکشی راضی شد
 کافی است مشروطه میگوید باید در مملکت ترویج
 علم و معارف کرد باید در تمام شهرها مدارس
 عالیّه دائر کرد و مدارس ابتدائیه و متوسطه
 و غالبه که تمام مردم را بتعلیم و تعلم گذارد که هر
 صاحب علم و ثروت بشوند اولاً خواندن و
 نوشتن را همه کس بدانند و بتواند و ادب دین
 و اسلام را بقاعده بانتهای یاد بدهند و اطفال و
 در مدارس دوسه صنعت یاد بدهند که راه
 معاش داشته باشند و برای اطفال فقراء
 مدارس مجانی باز کنند که بروند انجا تحصیل
 علوم نمایند و مثل حالا نباشد که از میان
 صد نفر یک نفر خواندن و نوشتن را می دانند

و قرآن که کتاب مَدَنی است میخوانند
 بخوانند مُسْتَبَدَّ میگویند صلاح دولت استبداد
 این است که در غایابی علم و سواد نباشد و چیزی
 نفهمد و غار و حقوق خود نشوند طیب بیروت
 خلق را رنجور میخواهد مشروطه میگویند بنالید
 در تمام شهرها مریضخانه باز کرد که فقراء و ضعیفا
 برای که تمکن خالی و مالی برای علاج امراض خود
 ندارند مریضخانه بروند که غذا و پرستاری
 مجاناً داشته باشند و محتاج نشوند که فقرا
 مسلمانان در مریضخانه خارجه بروند و آنها را
 اولاً دعوت مَدَنی ب مسیح ب آنها بکشد بعد بحاج
 نمایند و محتاج نشود که زنهای مسلمانان در
 مریضخانه خارجه بروند مُسْتَبَدَّ میگویند خرج

تراشی برای دولت بنایید کرد در مریضخانه لازم
 نیست در مریضخانه خارجه برود چه میشود هر کس
 پول طبیب و غذا و دوا نداشته باشند و پرستار
 ندارد احبش رسید است باید بمیرد مشروطه
 میگوید باید تشکیل کپانیهای بزرگ تجاری
 در مملکت کرد و از دولت مشرف طه ملک برعنا
 نمود معادن را بیرون آورد کارخانه جات دار
 کرد ثروت مملکت را باید زیاد کرد باهل
 زراعت ملک کرد زراعت را توسعه داد تجارت
 زوج کرد هم برای بیکارهای رعایا کار پیدا
 شود که از کرسنگی نمیزند و بکدائی میفتند
 و هم بدولت فایده برسد خوانه ما مورث شوند
 مستبد میگوید اینکارها لازمیست رعیت

باید که خان بکشد مالیات بد هند معادن را ؛
 تجارت باید داد پولی گرفت مشروطه میگوید
 باید بر عایا اطمینان داد که پولهای خودشان را
 بکار ببرند از مدوا و اشخاصی که در خارج رفته اند
 تجارت و صناعت می نمایند بمهملاتی و امنیت
 نام بر مملکت وارد کرد و آنها را تسویق کرد تا
 فوائد تجارت و صناعت آنها عاید مملکت
 شود و روند پولهای خودشان را در بانک های
 خارج از قترار صد بهج کلان زن و در داخل پول
 ناپود باشد اگر وقتی دولت محتاج بقرض شود
 بجهت بود باشد از خارج قرض کند و در جاهای
 مشکلات بشود باید طوری اطمینان داد که
 رعایا مال دولت قرض بدهند مستند میگوید

هر کس هر چه دارد باید از او گرفت بهر وسیله
 باشد باید رعیت زاد و شید بقول و نوشته
 بلکه مستم قران هم نباید ناپسند بود هر روز هر چه
 اقتضا کند باید کرد و قران مهر برای کسی میفرستند
 او را مطمئن می نمایند و وقتی او را گرفتند فوراً
 او را میکشند مالش را میبرند عیالش را اسیر
 می نمایند مشرف طر میگویند در مملکت امنیت
 جانی و مالی و عرضی نباید باشد و گرنه روند
 کان برای رعایا و سنا لکین ممکن نیست ^{مستند}
 میگویند اختیار همه آنها با پادشاه و شاهزادگان
 و امرا و وزراء و اعوان و نسبت کان آنها است
 یکی از شاهزاده کان در جواب کسی که از او
 توقع عطای کرده بود گفته است ماها همین ^{قد}

که متعز من جان و مال و عیال و اولاد شما
 نمیشویم راضی باشید دیگر بطور توقعات
 نداشته باشید بروید دعا گو و ممنون ماها
 باشید و هکذا و هکذا غیره و غیر اگر خواه
 کلیه فرق مابین مشروطه و مستبد و ارباب
 شما بگویم یک سال تمام نخواهد شد بحال
 جهت ^{نتیج} ذهن جناب عالی این چند شق کافیست
 اگر ضرباتش دیگری داشته باشید بفرمایید
 مقتضی اینها را فیه و لی یک مطلبی
 دیگر باقی است و آن این است که مشروطیت
 وقتی که از پادشاه مشروطه خواستند پادشاه
 فرمود مشروطه مشروعه میدهم مشروطیت
 قبول نکردند و این اقوی دلیلی است بر بطلان

مشروطه و اینکه مشروطه مطابق شرع نیست
 و الا جزا باید مشروطه مشرعه را قبول نکند
 مسافر مطلب را بجای نازک رسانید
 خیلی دلم میخواست این مطلب را اظهار نماید
 تا بر شما واضح نمایم که چه حیلها و دسیسها
 میخواهند افکار روشن را بکل پنهان کنند و الا
 شما عرضکنم این حیل و دسیسه اولی نیست
 و از خود اینها نیست این اقتباس از معویه و
 عمرو غاصن کرده اند البتّه شنید آمد تعبیر از
 اینکه لشکر امیر المومنین علیه السلام بر لشکر
 معاویه غلبه پیدا کردند معاویه و عمرو غاص
 دیدند کار از دستشان میرود قرآن ها را
 سرنیزه ها نمودند حضرت امیر المومنین عم

کتاب الله دعوت کردند و باین حیل کار:

خود را از پیش بردند و بعنوان لا حکم الا الله

خواجه را که لشکر آنحضرت بودند بر آنحضرت

شورایند و هر چه حضرت فرمود را اینها کلمه

حق اراده باطلا یعنی دعوت بکتاب الله صحیح

و این کلمه لا حکم الا الله کلمه حق است ولی

عرض اینها از این دو مطلب اثبات مرابطیت

که اینها میخواهند باین دو کلمه حق ابطال و

لایت فرمایند ولی افسوس که هر چه آنحضرت

فرمود از برای انعام کالاً انعام نلیجه نمیشود

اینها هم در این کلمه مشرعه پیروی آنها را

کردند و از این کلمه حق اراده امر باطلی کرده

بودند چه میدانستند سلطنت حق که بمقام

خصوصیات مشروع باشد غیر از زمان ظهور
 حضرت امام عصر (ع) امکان ندارد و لهذا این
 عنوان را نمودند که مشروع طرز باین عنوان
 بیرونند و مشروع و هم در ظرف خارج محقق شود
 و کار بکار مستبدین گردد بصورتی فرمایند
 چگونه میشود که کات و مالیات و عوارضات
 و دخلیات دولت را بتمام خصوصیات آنها
 مطابق با قانون شرع نمود بلکه اصل سلطنت
 حق مختص و مختصراست لشخص حضرت امام
 عصر عجل الله فرجه و بدون سلطنت مالیات
 هم دیگر دولتی باقی نمیند و مسئله شریف
 سروپا و شکم است چنانکه بعد از اینکه باین
 حلیه مجلس شورای ملی را از بین بردند

ایند اسمی از مشروطه مشروطه عد بنوند و ایچنه
 منافق بنام مشروطه ردیدند انکار بنه نمودند بلکه
 مساعدت و هم راهی نمودند مقیمم اگر
 مشروطه اساس اسلام است چو در این
 دو سوال که این اساس برپا بود این قدر
 حرکات ناشایسته از قبیل قتل و تهب موال
 و هتک احترام محترمین و بد کوی پشاه و
 و علنا و تجار و غیرهم واقع میشد که موجب
 هرج و مرج و پریشانی مملکت شده بود و
 نظامین روزنامه نویسان ابقاء بر احدى
 نمینمودند مسافر او را عقیده بنده این است
 که تمام این حرکات از مخالفت دولستان بود
 چرا که اگر نهاد در مقام صداقت و مخالفت

نبودند احتیاج بقوه ملئیه و نطاق روزنامه
 نویس و غیره نبود و ممکن بود اگر خلاف قانونی
 از آنها صادر میشد مواخذة و سنیاست نمود
 تأیید بر فرض اینها همه بدی بودند و بی قانونی
 میبودند دلالت بر نقض قانون عدل و کمال
 مشروطیة که مساوق با اسلام است نمیکرد
 کما اینکه این وقایع کراماً در اسلام واقع شد
 از قبیل قتل حضرت سید الشهداء و اسارت
 خانم زاده عصمت و طهارت و این حرکات ^{خطا}
 قانون اسلام که زمانها هم از مسلمانان
 صادر میشود دلالت بر نقض اسلام ندارد
 بعلاوه اینها که میگویند این حرکات را از
 نطاق روزنامه نویسان و غیره میبودند

و عیب مشرق طه قرار مید هی و باین واسطه
 باید دست از ان برداشت همین اشخاص
 مسلمانان هم هستند پس بقول شما دست از
 اسلام نباید کشید که مسلمانان مرتکب این حُرکات
 خلاف میشوند و این نقص اسلام است می
 بفرمائید بدانم در این مدت این همه خویشا
 که ریخته شد و این همه بهای موال که فراهم
 کردند این خون این کشته گان با کیست و بگرد
 که خواهد بود مسافر جلی نعمت میکنم از
 شما که مثل کبی میناشید که بپرسید و جلد
 صقین اشخاصی که با حضرت بودند و کشته
 شدند خون آنها بگردن کیست یا اینکه ان
 کسانی که در صحرای کربلا بغض شهادت مال

کرده بیدند و چون آنها بگردن که میبایستد مکرر
 عرض کرده ام که خون این اشخاص بگردن کسی است
 که برخلاف حق بوده و ممانعت قانون شریعت را
 نموده پس بعد از اینکه بمقدمات سابق معلوم شد
 که حق بجانب مشروطین است هر کس در راه حق
 کشته شود خوش در کردینها ملایم است ملت میقیم
 حقیقه جناب عالی حق حیات بر بند دارید
 که مرا هدایت فرمودید من لحياتفساکن حيا
 الناس جميعا ولي بك سوال دیگر دارم خواهش
 دارم جواب نوشته انوقت از اهل مشروطه
 میشود ابی شریفه قل اللهم مالك الملك تؤت
 الملك من تشاء الى اخر و اخباری که وارد شد
 السلطان ظل الله و قلب السلطان بین اصبعی

الرَّحْمَنُ أَيُّهَا عَنِي جَدُّ مُسَافِرٍ بِنَارِ خُوبٍ
 مَطْلَبِي مُتَدَكُّشْدِيدِ اَكْرَجِهْ اَزْ مَطْلَبِ سَابِقِهْ
 جَوَابِ اِنْ مَعْلُومِ اسْتِ وَلِيْ خَالِ اَعْرَضْ مَكْنَمِ
 كِهْ پَادِشَاهِي اَزْ جَانِبِ خُدا وَنَدِ بَرِ بِنْدِهْ اَزْ
 بِنْدِهْ كَافِرِ مَرَجَّتْ مِشْوَدِ وَلِيْ پَادِشَاهِ زَا
 مَآمُورِ عِبْدَلْ وِزَادِ وَاَعَانَتِ مَظْلُومِ فَرْمُودِهْ
 دَرْ صُحُفِ حَضَرَتِ اِبْرَاهِيمِ عَمَّ اسْتَخُذُ الْخُدا وَابْنُ
 خَطَابِ فَرْمُودِهْ بِنِیَادِ شَاهِ مَغْرُورِيْ كِهْ مِنْ تَرَا
 پَادِشَاهِ نَكْرُودِهْ كِهْ مَالِ دُنْیَا زَا حَتْمَكِنِ مِنْ تَرَا پَا
 دِشَاهِ كَرْدِمِ بَرَايِ اِنِكِهْ نَكْدَارِيْ مَظْلُومِيْ مَدَدِ
 خَانِهْ مِنْ بِنَايِدِ وَاَحْقَاقِ حَقِّ مَظْلُومِ كُنِيْ كِهْ مِنْ
 اَزْ ظَلَمِ هِیچْ كِسِّ مَنِكِدَرِمِ وَاَحْقَاقِ حَقِّ سَكْنَمِ
 اَكْرَجِهْ مَظْلُومِ كَافِرِ بَاشْدِ دِرِیْ پَادِشَاهِ بِنَايِدِ

عدالت کند و فریاد و سنج از مظلومین و بیچار
 گان کند و حفظ حد و دوشور مملکت کند
 و از مظلوم از ظالم بکیرد اگر این طور نباشد
 و با احکام اسلام عمل نمایند و بتکالیف شرعی
 و عقلی خود رفتار کند اطاعتش لازمست و
 خبر وارد شد که صلاح شما در صلاح سلطان
 شماست فرض بفرمائید که پادشاه مسلمانان
 با احکام اسلام عمل نکند غیر از ظلم و شهوت
 زانی کاری نداشته باشد ظلم و جور در مملکت
 شایع و عدل و داد منسوخ نماید غمالت سلا^{را}
 برهن خارج بدهند هر روز یک امیر از مملکت
 با جانب بدهد در این صورت هم ظل الله است
 در اینوقت هم قلب السلطان بین اصبعی الرحما^{ست}

یعنی هر حکم و جور مخالف شرع را باید اطاعت کرد
 ای احکم املاهم این است که مسلمانان همه متهم
 ظلم بکشند همه نوع جور مختل نمایند ای استاکت
 بنشیند سلام از میان برود ای اسوده بنشیند که
 اجانب بمالک اسلامی زانند بپرسیناسیه مقاصد
 شوند ای ابا باید فریاد مظلوم را شنید و کوش
 ندارد ای ابا باید مسلمین دلیل و زبون شوند طیت
 و قومیت و سلطنت شیعیان میان برود احکام
 اسلامی منسوخ و قوانین اروپا که که جاری
 شود هیچ عاقلی چنین وای نمیدهد بلکه کسی
 که اندک شعور داشته باشد راضی نمیشود پس
 تکلیف چیست تکلیف پیروی احکام محکم اسلام
 باید دید در قرآن چه فرموده است

خصوص عرضکنم حال و بحال ندارم همین چند روز
 کافی است پس تکلیف مسلمانان اتحاد و اتفاق
 و مطالب حقوق از آن فرمانفرمای ظالم است
 اول بطور عجز و الحاح و حفظ مقام رعیت بناسطان
 که فرموده خداوند موسی و هرون و قولاً
 قولاً لینا یعنی بگوئید با و بطور ملایمت و نرمی و
 ادب اگر نشنید بمایب دیگر امر معروف و نهی
 از منکر هر طور که اقتضا داشته باشد علی ای
 حال بناید مظلوم ظلم بکشد که حضرت امیر
 المومنین فرموده عد و ظالم زیادتر است
 یا مظلوم را یا آخر مقیم احسن است افا
 حبیبی اعلی روح مرا نازه کز دید اگر خالقی داند
 عرض دیگر هم دارم مسافرو و اتفاقاً

خال شما را بنا کسالتی که دارم منعایت کرد هر چه
 میخواهید سوال بفرمائید معتمد اگر پادشاه
 عادل غافل و مسلمان که هوئی و هوس و عیب
 دوست ملت پرست پیدا شود و بد اینم که در
 مقام اجرای احکام است برای ادارات دولت
 هم قوانین خوش قرار بد هد باز هم باید سلطنت
 مشروط بشود و مجلس داور الشوری تشکیل
 بد هد یانه مسافر اولاً وجود چنین پاد
 شاهی نفعی است و چنین سلطنت که شرح داد
 اسمش مقتدر است ولی باز تمام امور بسته
 بشخص پادشاه میشود و استبداد پادشاه
 بجای خودش باقی است و رفع استبداد از
 مملکت نمیشود اگر این پادشاه سفر می برود دنیا

یا مریض شود یا بمیرد از کجایک پادشاه یا نایب
 السلطنه یا ولیعهد بهمان صفات موجود باشد
 که مورد ارشته تمام امور پاره نشود تا اینا ان
 پادشاه هر قدر عادل و عاقل و کافی باشد
 ملک عقل که زیاده ندارد در امور مملکت که
 صلاح و فساد هر از آن نفوس باید رعایت شود
 عقول کمیره در کار نباشد بهتر است یا یک عقل
 پادشاه که معصوم بدینت لابد خطا میکند البته
 اگر دار الشوری منعقد کند و امور مملکت را مشورت
 نمایند و عقول عقلا و علما و ذانایان مدد
 عقل او شوند بهتر است مسافر انضاف
 به هدایت و استوار است مقیم البته بهتر است
 من ادم فی انضای نیستیم البته حق یلعنا عالی

مُسَاوِنِ عَرَضِ نَائِمِ اسْتِ مُكْتَفِيهِ
 بفرمایند از این مطالب گذشتند بواسطه آن
 مطالبی که سابق عرض کرده و خیالات و
 بیانات اجابت امر و حفظ اسلام موقوف بمشرف
 شدن سلطنت است اقتضای زمان و وقت
 رفیاه دولت و ضعف مآخا و هرازان نکته
 دیگر که از باب حل و عقد امور مملکت و در
 سیاست میدانند امکان ندارد که این
 طبع و قومیت یک مشت شیعه بفرار نماید
 مگر بمشروطه و احکام بحکم حج اسلام عینات
 غالیات دام ظلالتهم داملا حظ بفرمایشات
 باین نکات فرموده اند بجای شبهه و تردید
 نمائند است مختصراً سرکار عرضکنم بواسطه

توانین در قواعد و عهود بین ملل که در عالم
 هست اگر دولتی هر قدر مختصر و محقر باشد
 متول تمدن کرد معنی یا مشروطه یا جمهوری
 بشد محفوظ است هیچ دولت قوی نمیتواند
 دست اندازی بان بکند معنی دولت هست
 که از حیثیت اب و خالک و ده بیک ایراست و هست
 نه ای آنها در نهایت قوت و قدرت هستند
 چون مشروطه یا جمهوری هستند از تجاوزات
 آنها سالم هستند امروز بر حسب حکام علما
 اعلام و حج اسلام بر تمام افراد و اتحاد مسلمانان
 واجب است که اقدام در مشروطیت سلطنت
 و برقراری دارالشوری بنمایند و در ممالک
 عثمانیه همین مطالب باعث شد که در آن

هیچ اشکال بنعت مشروطیت رسیدند این
 این مطالب برای عقلاء و علماء و از افتاب روشن
 تراست نمیدانم چرا جناب عالی این قدر اشکال
 فرموده اید **مُقیم** جناب عالی از زبان درازی
 این بنده ملول نشوید تا مطلب تحت بحث ورد
 ز ایراد واقع نشود معلوم نمیکرد از جناب عالی
 الخیار تشکر مینمایم بک زحمت دیگر دارم بنده
 بواسطه اشکالاتی که داشتم درست احکام
 صحیح اسلام را زیارت نکردم حال خیلی مشتاق
 هستم احکام را زیارت کنم اگر حاضر دارید **بلند**
 بیوسم بچشم بگذارم زیارت کنم **مستاجر** این
 زحمت را جناب امیر زاهدایت الله میزبان
 خود مرصید هم البتة ایشان که اول مشروطیت

طلب هستند حکام را دارند بیاورند زیارت
 و اطاعت نمایند امیر را هدایت الله خاصه
 آورند از این قرار بود که در ذیل نگاشته میشود

صورت حکم محکم شیخ اشکلا نجف
 اشرف آیات الله علی الانامرد
 و جوب مشروطه تمام اهالی ایران

بجود ملت ایران حکم خدا را اعلام میدارم
 الیوم بذل جهد در استحكام واستقرار
 مشروطیت بمیزله جهاد در کتاب امام
 زمان ارواحنا فدای و ستمویش مخالفت
 و مسامحه بمیزله خدا لان و بخار به بان
 حضرت صلوات الله و سلامه علیه است
 اعاد الله المسامین من ذلك انشاء الله

الاحقر عبد الله المازندرانی الاحقر
 محمد کاظم الخراسانی الاحقر مجتهد
 المرحوم الحاج میرزا خلیل رحمة الله عليه

ایضا صورت حکم مبارک بنده کان
 حضرت آية الله افای نجفی الحاج شیخ
 محمد تقی زام الله ظلالة علی رؤس

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله والصلوة والسلام علی خیر خلقه
 محمد وآله الطاهرين ودر خصوص مجلس
 مقدس شورای ملی مشید الله او کانه احکام
 مطاعه حج اسلام نجف اشرف و سایر علماء
 اعلام دامت برکاتهم در وجوب مشروطه
 زیارت شد مطاع ولا ریه الاتباع است

این امر از اول امر با جمال تر از اُمّ مطابق
 مدلول احکام مطاع حج اسلام مدّ ظلالهم
 تا کید نوشته امر و همراهی و اهتمام در
 این امر مقدّس دوم و بعد از این هم با عانت
 حضرت صاحب الامر صلوات الله وسلامه
 علیه قولا و فعلا و کتباً سعی و جاهد
 هستم^۱ من اهل اللاب و المصّلین محمد تقی الخفی
 الاصفهانی عفی الله عن جرائمه محلّ حاتم سبا^۲

صورت حکم مبارک بنیدکان خست
 تقدیر اسلام آقای خاجی نورالله
 مدّ ظلاله العالی

بسم الله الرحمن الرحيم

احکام صادره از حج اسلام و حصون شرعی

حضرت سید انام ادام الله علیهم

این معنی را خبر خاجی مسلمان بی دهم بر

مادام الايام در باب وجوب مشروطه
 و حرمت مخالفت بنا ان ملاحظه شد
 اطاعت ان بركافه انام و عموم كناسيكه
 مدعي مسلمانان ميناشند واجب و لازم
 است في شهر محرم الحرام ۱۲۲۷ هـ حرمه
 الاخر شيخ نور الله الاصفهاني محل خاتم النبوة

صورت حكم مبارك شد كان
 حضرت مستطاب شريعتمدار
 جامع العقول والمنقول اقامي
 حاجي شيخ جمال الدين سلمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله والصلوة والسلام على صفوة
 خلقه وخير برتيه محمد وآله الطاهرين

المصومين على احكام محكمة صادرة
اسلام نجف اشرف وسائر علماء اعلام
و حصون اسلام ادام الله ظلالهم على
روس الانام واد در خصوص استحکام
مبانی معدلت و ناسیس سانس
مشر و طیت و عدم جواز مخالفت مدلا^{خطه}
و زیارت شد معلوم است الطاعت
احکام حج اسلام و حصون دین و
امیان بر کافه اهل اسلام واجب
ولا زم است حرره احقر الطالب
والمحصلین شیخ جمال الدین عفی الله
عن حرامه محل خاتم مبارک

احضار کبر علی نجف اشرف مظلوم

که در جواب سؤالی که در کتب مشرق
 مرقوم فرموده اند از قرآن ذیل است
 الیه معلوم است که حفظ بیضه اسلام و پیامبر
 ممالک اسلامی تکلیف عامه مردم است و هر
 فردی از افراد مسلمین واجب است که بحسب
 واسعه در مورد مقام محصل مقدمات آن برسد
 در ابتدا مریض از آن کوناهی نکند و چون که اعظم
 مقدمات آن تعلیم و تعلم ادب حربیه است که
 بمقتضای هر زمان معقول میباشد پس بر مردم
 جوانان مسلمین و ابناء ملت اسلامی واجب است
 که در مشق نظامی و تعلم قواعد حربیه جلدیکه معنی
 این زمانست هیچ گونه مسامحه و سهلانگاری
 و کمال اهتمام در این باب داشته باشند

متابق بر این هم در این باب مستوالی شده و به
هین مضمون جواب داده شده و از قرار یقین برات
جناب شما و صورت عکس هیئت اجتماعیه مشق
نظام ملت که شفاها اراده نمودید معلوم شد
که عرف اسلامی غایب مسلمین را در این باب نهج
کاملی نموده پس در این صورت کمال اهیت دارد
که بزودی این مطلب در تحت قانون کلی قرار داده
و بملت القاشود که بر طبق آن رفتار نمایند تا که
قوه مقننه و اعضاء مجریه و نفوس مطاوعه هر
در مرتبه خود از جنود الهیه و در زمره مجاهدین فی
سبیل الله محسوب شوند - تا کید ابله محسوس
شورای ملی عرض میشود هیچ اندوی برای نا
تعیین قانون مشق نظامی در نظر نمیاید

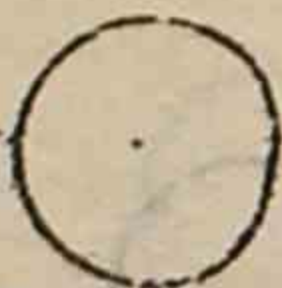

و سار حوای مغفرت
من ربکم

تجلیل در این امر اعم خواهد شد نمود الاصر الجانی
محمد کاظم الخراسانی محل خاتم مبارک صبر الله
الرحمن الرحیم مکرر نوشتند که آنچه موجب توت
ملت و شوکت دولت و صرونه حال و بحیث و حفظ
حدود و ثغور است بر هر مسلم حتم و لازم است
الاصر نخل المرحوم الحاج میرزا خلیل قلمت سره
محل خاتم مبارک بسم الله تعالی آنچه جناب حجة
الاسلام دامت برکاته مرقوم فرموده اند مطابق
واقع و کامیست و در مقام الزام اخوان مؤمنین
بر قیام بو طایف این امور که موقوف علیه بقاء
و استقلال دولت اسلامی است و سنا به
مقصد بر طبق این عرض شده و زیاده بر این و در
کتابش عرض نداده و حورده الاصر علی الله المارند

محَل خاتم مَبَارَك صَوْنَت سَيِّدِنَا اَرْحَمُ رَحْمَةٍ

مُحَمَّدِ الْاِسْلَامِ اَفَايِ اَناسِيْدِن رَحْمَتِ اللهِ

مَلَكُ ظِلَّة حُجَّة الْاِسْلَامِ اَبْرَفْ عَرْضِ مُسْتَطَاب

عَلَامِ مِيرَسَاة حُجِّي زَمَانِ رَدْمِ مُقَلَّدِ حَضْرَات

اَفَايَانِ حُجَّ اِسْلَامِ عِبَّاتِ عَالِيَّاتِ هَسِيْتِمِ وَحُجِّي

مُقَلَّدِ حَضْرَتِ عَالِي هَسِيْتِمِ دَرِيَابِ مُشْرِطِيَّتِ

مَمْلُكَتِ دَارِ فَرَقِ شَكْلِ مَجْلِسِ شُورَايِ طَلْعِ بَعْضِي اَمْتَا

وَصُورِ بَقَا وَدَسْتِ حُطِّ هَادِيَا مَلِيْشُورِ مُسْتَدْعِي

هَسِيْتِمِ حَضْرَتِ عَالِي قُتُوَايِ خُودِ دَاوَرِ صُنْدَرِ

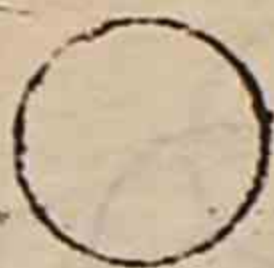
مَرْقُومِ مَرْمَاتِيْدِ اَمَّا تَكْلِيْفِ سَبْدِ كَانِ دَرِ اَيْنِ بَابِ

مَعْلُومِ شُودِ زِيَادَةِ عَرْضِي نَدَا دِيْمِ كَمِّ اَبِيْمِ اَللهِ نَعَم

بَلِ اَيْنِ مَطْلَبِ مَكُورِ سَوَالِ شَكْلِ اَسْتِ وَجُوْابِشِ

هِنَا اَسْتِ كَرَامَا كَفْتِ وَنُوشْتِ اَمَّا كِه اَيْنِ اَوَانِ

در ایران برای کیفیت متیاء قوانین اسلام و نظم
 مملکت و سد نفور و تحلیک حدود و تعیین
 حقوق و نفوس و اموال و اعراض مسالین افشا
 محاسن شورای ملی لازم بلکه اهم است چنانچه در
 صدر اسلام شوری برای کیفیت اجزاء قوانین
 اسلامیه مرسوم بود و گمان ندارم که اولیای
 خیر بصیری عرض در این مطلب مخالف باشد
 حرره العبد الاحقر ریحان الله الموسوی
 صودت احکام مبارکه حج اسلام خف
 اشرف و کربلائی مقلای امت بکانتهم
 بسم الله الرحمن الرحیم باب بیست و اول
 جرم مطالب حقوق ملی مقصدی ندارد و لزوم
 مساعدت ایشان و حرمت مهاجمه نفوس و

در جواب سوال مبارک عالی
 بریز

اعراض

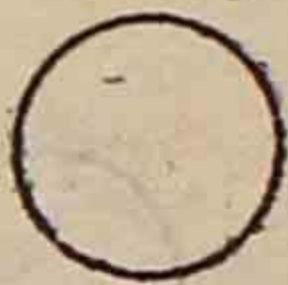

واعراض موال ایشان از ضروریات اسلامیه
 و منها جیم مهند و راند است حورده الاحقر محمد
 کاظم الخراسانی محل خاتم مبارک لبیر الله بقر
 چنین است که مرقوم فرموده اند مطالبه حقوق
 ملیت داشتن ملت بتربیب بیهوش است و لزوم
 مساعادت حرمت هجوم بر ایشان و مهند و
 الدم بودن هجوم کنند بتضر و رست حورده
 عبد الله المازندانی محل مهور منور لبیر الله
 الرحمن الرحیم حرمت مقاتله بامسلیین و هناك
 اعراض و نهبت موال از ضروریات دین محمدی
 صلی الله علیه و آله و سلم است و جواز دفع انها
 بر تقدیر هجوم بلکه وجوب ان نسبت منعی
 یزاید بهینات است حورده الاحقر محمد تقی

انها

و غرض

مَجْلِ خَاتَمِ مُبَارَكِ سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِرُتَقَتِي جَنَّتِينَ اسْتَكْرَمَ قَوْمُ اللَّهِ وَظَاهَرُوا
هُوَ يَسْتَكْرَمُ كَرَفَاتِي بَيْنَ قَبْرِ يَزِيدٍ وَكُرْمَانِ وَاسْتَرَا
وَاصِفِيهَا نِ وَالْأَرْوَكَ لَانِ نَحْوَاهُ دُ بُوْدِ وَاللَّهِ
تَعَالَى هُوَ الْمَوْفِقُ لِلصَّوَابِ انْشَاءً اللَّهُ تَعَالَى
حَرَمَهُ الْاَحْقَرُ صَدْرُ الدِّينِ الْغَامِلِي مَجْلِ خَاتَمِ مُبَارَكِ
اَيْضًا اَحْكَامًا خَصَرًا اَيَاتُ اللَّهِ دَرِيوِيَّةً
مُحَصَّنِينَ طِهْرَانِ عُمُومِ بَرَادِرَانِ دِينِي
وَفَقْهُمُ اللَّهِ وَالْاَهْلُ بَارِ مِيْلَانِ اَكْمُونِ كَرَجَعِي كَبِيْرِي
وَجَبْتِي غَفِيْرِي اَزْا حِلَّةِ عَلِيْنَايِ اَعْلَامِ كَعَالِ اللَّهِ اَمْسَا
وَسَائِرِ طَبَقَاتِ اَنَامِ مَحْضِ قُوْتِ وَغِيْرَتِ اسْتِلا
وَاعْاَبَتِ مِلِّيَّتِ وَتَرْقِيَاتِ مَمْلَكَتِ وَامْشَاعِ عَدْلِ
وَدَادِ وَدَفْعِ ظَلَمِ وَبِيْدَادِ وَمُطَالِبِ حَقُوْقِ مَسْلُوْمِيْنَ

رنج و زحمت و مشقة داشته علم هیت افرایش
 و داین سروری رنستان ترك خامان کرده بر او
 مقادیر حضرت عبد العظیم علیه السلام و سقا
 علی عثمانیه من حصن شد اند و جمیع مؤمنین
 محترم و لازم است از هر کس هر قدر و هر طور ممکن
 عملی از ایشان نموده با اتحاد و اتفاق قطع نشود
 استبداد نمایند تا از بركات حجة عصر ارواح
 العالمین فداء و موجبات استایش و رفاه ملت
 و حفظ مملکت حاصل و دفع ظلم ظالمین و شر
 معاندین دین شد زیاده بر این اعراض و
 اغوال و نفوس مسالین تلف نشود ان شاء
 و لا حول و لا قوة الا بالله الس العظیم من الاحقر
 عبد الله المازندرانی من الاحقر الحاجی محمد

کاظم الخراسانی صورت کستخط
حضرت حجة الاسلام آقای اخوند
ملا محمد کاظم خراسانی دامت برکات

بنو سبط جنابان مستطابان حاجی سید محمد
رضا و حاجی بانو سید ^{الله} رئیس البکار و عموم
محترمان خط حفظهم الله تعالى رحمت اقرا

میشود الحمد لله رب العالمین عموم ای افاضل
واعیان ایران از وضع حالیه مملکت و وضع
عاقبت این اسبدا و وفال مالیات بودن ^{بودن} بجا
و مملکت فروشی و حقوق نجشیه و امدادات
جنگیزیه در امور و دماء و اعراض و اموال این
کاهو حق مستحضر یک الیوم وقت است
که ملت در استیفاء حقوق معصوبه خود وقت

نمایند دین مبین و مملکت و وطن اسلامی خود
 را از نظر اول و اساسیلاء که محفوظ و ظلمه و جور
 از مغال مآلشیاء و حاکم مایرید بودن مستلوب
 اساس مشروطیت را استوار و استقلال
 مملکت و ملت را پایدار کنند و چنانچه کمر را کبنا
 و تلکرافات عموم مسلمانان اعلام شده اقدام
 در این مظهر و مقصد مقدس و بذل جهد
 و اهتمام در این باب بمنزله جهاد در رکاب
 مبارک بنویسند و مسامحه بمنزله خداوندان
 حضرت دست دادن مالیات و عایدات مرکبات
 هم بامورین استبداد از اعظم اعانت بظلم و عد
 و سفلت دماء و هتک اعراض و مذهب اموال
 مسلمین استاید که الله تعالی و بضرر کمالت

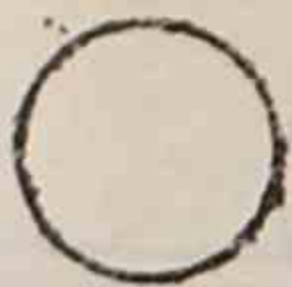
تألیف

اقدامکم

ائدایه و السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته من
 الاحقر الجانی محمد کاتب الخراسانی ایشیا
 حکم قطعی حج اسلام و آیات الله
 الاکرام نجف شرف و امانت کاتبهم
 لرجف شرف خدمت عموم علماء اعلام و فقا
 مسلمین عینور ایران و امرایان بدکم مصد عیمر
 امروزه بتوسط مکتوب سکون معلوم شد چند
 روز است ایران خصوص طهران در کمال غشاش
 و جمعی از مسلمانان مقتول و ایچنه تلکراف با طرف
 نموده و نظم کرده اند نتیجه استبداد و مانع از وصول
 و جلوگیری نموده است در حین اطلاع اعلام
 میدادیم تا بحال محض حفظ نفوس و فواید
 و اموال شماها ایچنه باید و شاید کتبا و تلکرافا

باشخص شاه مخاברה و مکاتبه نموده و بدلیل
و پرهیزان توقف دولت ایران و حفظ ممالک
محمودیه اسلامیه را از استیلاء و دستشان
بر کمال مساعدت و همراهی بملت مکمل شستم
و از تضایح خیر خواهانه فرو گذار نکردیم لیکن
بواسطه اخطا چند نفر مغرض خود خواه بار
ببر سلطنت تمام عهود و ایمان موکله حتی مهر
کردن ظهر کلام الله شریف را نقص و استحقاق
و سفک دماء و هتک اعراض و بهت موال شد
اینچه شد باز هم آنحضرت مندان ایران بعبود
سکوت ملک دانند عمارت است که الحاد با
مقالی مناجد اسلام کینه و در صحنه منوره
حضرت ثامن الائمه صلوات الله علیه

کلام

عَلَيْهِ بِإِيمَانٍ كَفَارٍ خَوَاهِدُ شُدُّ وَلَا أَرَانَا اللَّهُ
بِرَحْمَتِهِ عَلَيْهِ هَذَا غَمُّهُ مُسْلِمِينَ بِأَعْيُنٍ خَاصَّةٍ
غُشَايِرٍ وَأَيْلَاتٍ تَمَامُ مَا لَكَ مَحْرُوسٍ وَصَرِّكَ دُكَا
لَشَكْرِي وَقِرَاقٍ وَأَفْرَاحٍ كَرِهْمَوَارِهِ حَارِسٍ حَا
مِلَّتٍ بُوْدِهِ بِلَانَتِهِ كَجِدِّ وَجْهِهِ دَرِائِشْكَ
أَسَاسٍ قَوْمٍ مَشْرُوعِيَّتٍ كَرَمِنَايِ أَنْ أَمِنْ
مَعْرُوفٍ وَبُغْيِ أَرْمُكَ وَرَفْعِ ظَلَمٍ وَأَشَاعِهِ
عَدْلٍ أَسْتَ وَحِفْظِ دِينٍ وَدَوْلَتِ أَسْلَامٍ
بِأَنْ مَوْقِفٍ مَبْنُوعٍ جِهَادٍ دُرُكَابِ أَمَامٍ
رَمَازِ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَعَادَةِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ
أَجْمَعِينَ أَسْتَ وَأَطَاعَتِ حُكْمِ بِرَأْيِ أَفْتَقُونَ
عَزِيزِهِ مُسْلِمِينَ مِثْلِ أَطَاعَتِ يَزِيدِ بْنِ مَعْنَا
أَسْتَ تَلَكُّرَافَاتِ عَدِيدِهِ هِمَّ رَأْسًا وَتَوْسُطِ

سیم قصر بیداد نمود ایم کان ندایم برسد

نخل المرحوم الحاج میرزا خلیل قدس سره :

الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی الاحقر

عبدالله المازندرانی صورت حکم

تذکرانی که حضرت ابی الله فی الانا

اقای اخوند ملا محمد کاظم خراسانی

و حضرت هجرت الاسلام اقای

ایشیخ عبد الله المازندرانی دامت

برکاتهم که حضرت اشرف اقای

صمصام السلطنه البخانی بختیاری

دام اقتباله مخیره فرموده اند

دوم محرم الحرام ۱۳۲۷ سنه از نجف اشرف

باصفهان توسط المحسن سعادت جناب

اجل اكرم صمصام السلطنة دام بضره داد
 مالیات بمأمورین استبداد و حرام دیناری
 ند هید تا مجلس شورای ملی منعقد
 شود (محمد کاظم خراسانی) عبد الله
 ماند رانی) ایضا صورت حکم
 تلکرافتی است بنارنج محرم الحرام
 توسط ثقة الاسلام انجن ایاالتی عموم
 علیناء قاطبه ملت اصفهان مساعدت
 تجده در استقرار مشروطیت واجب عینی است
 بجاون خذلان امام زمان همدی حبابان
 صمصام السلطنة و ضرغام السلطنة درین
 ناب لازم (محمد کاظم الخراسانی)
 (عبد الله المازندرانی) مقیم حجة

استلام بجهت مردم را از دادن مالیات منع
مینمایند مسافر در تمام دنیا هر دولت خاص
که از غایبای خود پولی بگیرد فرض دفعه خود
داست که آن پول را در طرق خیر و فائده ملت
خرد صرف کنند بعبارة اخوی داخله مملکت را
از بی نظمی و بی قانونی محفوظ و حقوق ملت را
در خارج محروس دارد و یکی از شروط درست حکما
ان دول همین است که هر ساله ملکه هر شش ماه
صورت دخل و خرج خود را بتربیت صحیحی ملت
اعلام کنند تا مضمنند که هر چه داده اند بجهت
حفظ مصالح خودشان مصروف گردیده و از
طرف دولت متبوعشان احتجافی در این باب
نکشته تا مثلاً پول مالیاتی که بدین وعده

و عرق جبین کارکنان و مزدوران و سایر اصناف
خلق حاصل گشته در وجه تکلیفات مشتی جاهل
ب دین که ضاعشان در بازار خرج شده است
و باین وجه ^{و باین وجه} بمبادی
امّا در ایران نه تنها باید رعیت بجزر مبادی
از اینکه مالیات مملکت بکجا میرود بلکه
برزگان مملکت هم بایست از صورت دخل
و خرج دولت ابدی اطلاعی نداشته باشند
اینکه بتوانند گاهی بگویند که این همه پول
نقد و آن مقدارهای کراف حبس که از دست
رعیت بدور رفته و داخل در تصرف دیوانیان
میشود آخر کارش بکجا خواهد رسید در
تمام نقاط دنیا مسئله مالیات یکی از اصول
عمده نظام عالم گنمار رفته و همیشه اشخاص

کاراگاهی که مشهور بدلسوزی وطن هستند چنان
انظام آن امر متعجب و مقرر میشود ولی در این
چون گیرند این پول نبش فقط به انداز
آن نقود است ابد این مسئله هم طرف
اعتنای دولت ظالمه نبوده و نیست و معلوم
است تا مادامی که هم چه وضع مضر در کار باشد
بلیات و صدقات افراد ملت محدود خواهد بود
که از زندگی هم بیزار و پشیمان میشوند این
نکته را باید دانست که مالیات اسبابی است
که فقط از جهت پایداری شریعت الهی و
محافظت حقوق ملی و مملکتی وضع گردیده
و هیچ دولتی که پابنده شریعت و احکام الهیه
نباشد بهیچوجه من الوجوه بحق نیست که

مطابق

و اگر چه در این
کتاب هیچ
مطلبی نیست
که در این
کتاب مذکور
نست

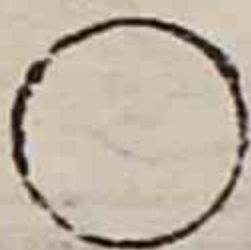
مطالبه مالیات کند و انرا به گیرد فقط عمل
وی حرام و مخالف با قانون شرع حضرت
خاتم الانبیا صلی الله علیه و اله میباشد
بلکه اعمال این کسانی که از او اطاعت کرده
و مالیاتش میدهند هم از جمله مجرمات
میباشد و در جزو اعانت ظلم محسوب ^{مستحق} محسوب
نشد ای قاری کرام هر قدر که از کثرت
ذات و فرت قیامت این دولت بی خبر
بوده یا بمبلا حظی طرف داری دولتیان
را مایل بوده باشی و در هر عالی که داری
استدعا دارم قدری بخور و تمیق کرده
اصناف دهی که ایا ان مالیات که نتیجه
رخات بی متهمای ملت فقیر بوده و باین

دولت می‌رسیده گاهی در طریق خیر و نفع
انان صرف می‌شده یانه منافعین داریم که هر
دولت خواه مستبدی بجهت استماع این
سؤال اگر اوصاف زاملا ظاهر کند فوراً
صدیق خواهد داد که هرگز مستی ز این
مالیات در هر چه طریق که ما کنیم مصرف
نگشته است زیرا که نه دولتخواهان بلکه هر
فردی از افراد ایرانیان بخوبی میدانند
که در عهد سلطنت قاجاریه وجوه مالیات
بکجا میرفته و چه را حمایت کن و قوه لشکری
ملت را بدست ملت بسیار و از مالیات
دو کور و نوطان بکین و بواحت صرف بکن
یا ذخیره بنمایان باقی را باختیار ملت بگذارد

مُصَالِحِ مِلّت و مملکت صرف نمایند و جمیع

و مواجب تشوخوا بالتام بدهند تلاح و صدق

محکم سازند اسلحه و مُهتات لشکری حاضر

کنند اینها را بروی زمین جاری کرده و مخصوص

بر دلوند ملت را از فقر و فاقه و مملکت را از

خرابی خلاصی بخشید انگاه ماهه ^{بین} سند کا

خسر و پوست داعیه سلطنت ندارند بلکه رحمت

ملت را میخواهیم اینست که در سنایه این کار دانی

و ثبات قدم مشهوره افاق شده ایم و عالم را از

ذکر خیر خودشان پر کردند لیل هذا فلیعزل

الغایملون در این موقع میز را هدایت الله التمهات

داشت که از ظلم حکام حکایتی دایره هرگاه آن ستم

عرضکنم تا احکام ^{بنا} بر پایه عدالت و در عهد سدا ل قبل

یافت با رضای قدس باصفهان رسیدند
سپاهیان در عالی مستند نماز پرستیدند و در پیش آن
مورد محظوظ و عضایالت جلیله شدن آن سپاهیان
محظوظ و عضایالت جلیله مستخلص نشد مگر بعد
از اینکه شهود گشت بر ما مأمور نمود که ما دام المأمور
بما مأمور نامیست که آن چه در میان آنجا آمدند و
بستی که در قریه سرده داشتیم رفتیم میزبان آنجا
میهمان داری بود بجا آورد و در عیبتی که در آنجا
بودگان کرد که مراد در دستگاه حکومت قریه و
متریتی است دست بعد از آن من شد و مثل آنجا
که اغلاز کرد پرسیدیم تو چه میگوید یا کال خوف
و ترس گفت از برای من خاندان اتفاق افتاده
از تو امید شفایمت و اصلاح انزاد آورده شد

در باغی که متعلق بمن است و میوه این نکلائی است
رفتم دیدم ده نفر سر باز در باغ من رفته مشغول خوردن
و چیدن نکلائی هستند با کمال ادب پیش فترت با آنها
عرض کردم که باغ من متعلق بخون شماست اگر می
نکلائی داشتید خوب بود بمن اطلاع داده باشید
تا من در باغ را باز کرده در باغ تشریف آورده باشید
حضرات با کمال غیظ و غضب بمن فرمودند که ای
بیچاره تو خیال میکنی ما بجهت دزدی نکلائی در این
باغ آمده ایم ما بجهت زن و عروس و دختر نمودن
این باغ آمده ایم باین مزار افوراح حاضر نمائید من
بالتماس فناده بروی دست و پای من افتادم که من
سزایموس من در که زید بعد از التماس و التماس قرار
بر این شد که اسباب قتل و چاهی بجا آنها موهو کرد

و در باغ خواب روی آنها بسته بود و موافق آنها بعد از صرف
چاهی برداشتن کلاب از رای که آمده اند بروند
حال میزسم که این مطلب را خدمت و رؤسای نظام عرض
نموده اسباب گرفتاری بند شد اگر میتوانند شفا
کنند بند ناشناسی خود را عدد قرار دادم شهر حرکت
کردم فردای آن روز عازم حرکت شد چهارصد نفر
وارد قهر و دشت در منزل یکی از دوستان منزل کرد
او را پریشان دیدم سبب سید گفت پیروز
خاجی حید خان مرهنگ مورچه خوری در قهر و
تشریف آورده بود اهل قهر و دراجع نموده نطق
نمودند که یکی از عبارتها این بود که حضرت والا
فرموده است سرباز که حرکت میکند باید زن هرا
بنزد پول و اسباب همراه بنزد در هر فرسیده هر

مقیمی
احکامه سیادت
علما و از بابت

کردم و بی خواستن دارم که مطلب را روشن
و بی ترغیب نماید بطوری که عوام و مهم
برآیند که بی ترغیب و عذر قبول نکرده و حکم
آنکه میفرمایند مشروطه مطابق با قانون
شرع است که چنانچه لفظ مشروطه را قبول
نکردند مستأخران کماکان مردم بینانانی
که کردند مطابق را ملتفت شدند اولاً
سه ای از شما دارم که مطلب خوب بر
شما معروض شود و میفرمایند اولاً مطا
لب دولت پادشاهی پادشاه حالیه است
ایا ممکن است پادشاهی این پادشاه را
مشروع کرد تا چه در سایر چیزها از ملک
و مالیات و چیزهای دیگر مقیم

آنچه از علماء شنیدیم ام سلطنت حق
 مشروع و معصراست بر زمان ظهور
 امام عصر و عجل الله فرجه مسافر همدین
 بلیت سئوال از برای جواب شما کافایت
 معیت ما ننویسد توضیح فرمائید
 مستأخر ایام ان کی که دولت مشروع
 و مشروع میکند ایام تقیری در پادشاه
 و پادشاهی فعلیه خواهد داد یا خیر مقیم
 خیر خیال چنین چیزی ممکن نخواهد
 شد مستأخر پس مشروطه مشروع ممکن
 نیست که اولین درجه او این است که
 اصل پادشاهی و مشروعیت آنست و چنانچه
 فرمودید امر نیست محال ثانیاً ما این

عرض کرده بودم چگونه ممکن است ملک و
 خیلی از مالیات ها و فروغات و عوارض را
 مطابق با میزان شرع نمود پس معلوم شد
 عرض مطلب دیگری است نه مشروطه کردن
 پس در صورتیکه میفرمائید محالست
 دولت را مشروطه کردن چگونه میفرمائید
 که مشروطه تقریباً قانون اسلام است
 اگر بی ادبی نباشد خوب بقول عوامدم
 شما به نادر افتادند نیز خدا امرک دهد ^{ملازم}
 یقین دارم دیگر جواب از این مطلب
 ندادید مسافر قدری حوصله فرمائید
 تا رفع شبهه شما را بنمایم گویا آنچه سنا بقا
 عرض کرده فراموش کردید بلکه عرض کرده

قانون مشروطه مطابق با قانون اسلام است
 باین معنی که در هر موردی که حکم معین
 از خداوند در آن شده است مقتضی
 قانون مشروطیت آن است که بدون که
 و زیاده از اجزای دارند و در هر موردی
 که حکم معین از خداوند شده است مثل
 اسورات عادی و اتفاقیه حکم مشروطه آن^{ست}
 که تربیتی در آن بدهند که صلاح خلق
 در آن نباشد اما عرض نکردم که معین
 مشروطه آن است که هیچ کاری از هیچ^{کس}
 به خلاف میزان شریعت مطهره صادر
 نشود نهایت در امثال این گونه امور که
 که خلاف میزان شرع است در این^{ست}

ممکن نیست مشروط میگوید بقدری
 که بتوانند ظلم را کمتر کنند رفع ظلم همه
 عقلا و شرعا واجب است حال حج اسلام
 هم در این متنی تصریح در احکام خود نشان
 فرموده اند باز توضیح میبکنم جزو قانون مشروطیت
 گرفتن کُرُک مثلاً نیست ولی وظیفه مشروطیت
 آن است هر قدر که بتوانند این ظلم را کمتر
 کنند و مثل اکل متبذره اکتفا بقدر لازم
 کنند و حدودی از برای آن معین نمایند
 که این ظلم و امری که برخلاف قانون مشروطیت
 کمتر واقع شود حال ملتفت شدید که اشیا
 نکرده بودم جنلی فرق است مابین آنیکه
 کسی بگوید بانصه تو مان بظلم از کسی بگوید

خوب است یا اینکه کاری میکنند که از هزار
 تومان که میخواهند بظلم از کسی بگیرند
 یا هفت تومان آن رفعت شود و تحقیر در
 ظلم خوب است **مُعَيَّمٌ** جزا که الله خیرا
 رفع شبهه شد پس حالا استند عاذا را
 بفرمائید اگر انشاء الله مجلس شوری برپا
 بشود و وظیفه او حدیث و چه خواهد نمود
مُسَامِرٌ از عراض سابقه اجالا معین
 شد ولی توضیحا عرض میکنم سه وظیفه داد
 اول کمال مراقبت و مواظبت و نظارت را
 مینماید که آن چهار خلاق عالم احکام داد
 شد از قبیل ارث و میراث و معاملات و
 تجارات و مکاسب و احکام قضا و شهادت

حد و مثل حکم قتل و زنا و لواط و شرب
 خورده قزینات و غیره و غیره مہمان مخوی
 کہ خداوند غلام خواسته است بدون کہ
 کہ زیاد مجری و معول دارند کہ احکام
 الہیہ بدون کہ زیاد و نقصان و تغییر
 و تبدیل بہ تمام افراد مخلوق علی السوۃ
 جاری باشد و هوا و هوس و اغراض نفسیہ
 و رشوہ و ملاحظہ و جانب داری احکام
 و ولات و قضاء تغییر و تبدیل مثل زمانہ
 ہذا در او پیدا نشود دوم در مواردیکہ
 حکم خداوند در آن بیزشہ است از قبیل
 امورات عادیہ مثل و واج تجارت و عشا
 و فلاحت و حفظ ثغور و نظم طرق و شوارع

و توفیر بیت المال و فراهم آوردن اسباب
و ترتیب در رفاهیت عامه خلق و امثالها
وظیفه مجلس این است که مقتضای امر
الهی شور و مشورت نمایند و ترتیب صحیحی
در کار بدهند که عامه مسلمانان اسوده
باشند که هم اسباب مزید ثروت و مکنات
و رفاهیت آنها فراهم شود و هم از هجوم خاد
و تسلط کفر به اسلام مصون و محفوظ شوند
سیم وظیفه مجلس این است که در امور
بر خلاف مواردین شرعیه بحکم دولت تعدی
و انحطاف پیشود که رفع آن بالکلیه ممکن نیست
حدودی تعیین کنند که حتی الامکان ظلم
کمز واقع نشود و بهر وسیله ممکن شود برای عمدا

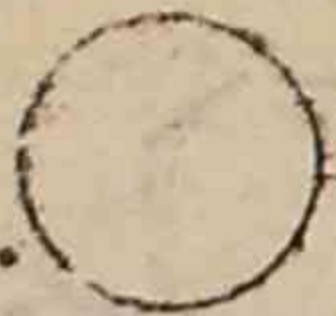
در ظلم را کمتر نمایند و این سه وظیفه هستند
 که تکلیف مجتبیان است هر سه مطابق قانون
 اسلام است پس مشروطه عین اسلام است
 و اسلام عین مشروطه است پس اگر
 بگوئیم مشروطه میخواهیم یا آنکه فقط
 مشروطه را نگوئیم و بگوئیم قانون اسلام
 میخواهیم صلاح و فلاح و رفاهیت و امنیت
 مسلمانین را میخواهیم و تعلیل در ظلم میخواهیم
 در حقیقت باب معنی دارد در این وقت منرا
 هدایت الله الهمار دانستیم حکایت مشربی
 دارم اگر اذن بفرمائید در این موقع عرض
 کنم مسأله اگر چه از مقصد دور میشود
 ولی فرمائید خاتمالی در کمال است

این سخن را در
 مجلس انجمن
 در تهران
 در روز
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰

استماع

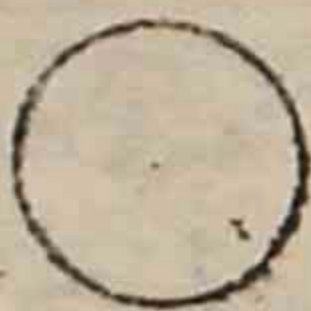
استماع میشود امیر و اهدایت الله حکایت
موند که در مدائن قبل که عازم عتبات بود
با صفهان رسید محمد علی خان تاجی طب
خان رئیس نایب الحکومه اصفهان بود عمارت
عالی در نظر آباد اصفهان بنا کرده بود در
دربالای خانه که مشرف بنجاده بود نشسته بود
دید که کاهای سیدستانی بسیار اعلای شهر
میرند بجهت فروش مشتری آن کاهها
میشود یک جفت بازار است تو مان
میخورد و ادای و جانرا مو که ل بعضی و برخوا
ستن از خواب میباید و فوراً و نفر نایب
های فرشتگان حاضر نموند با شما میگو
که سبب تو مان میدیونم و باید تا عصر

بدین هم و نا برخواستن از خواب این وجه باید
حاضر باشد و در نفر نایب بیرون نمی آید
از اهالی قریه است قصر میشوند که ایالتی
متولی هست در این قریه یا خیر اهل قریه
میکویند حاجی ابراهیم نامی است تازه از
مکه آمده است کار او بدست است این دو نفر
در وقت ظهر در کمال شدت بدو خانه او
میروند و در خانه او را با لکد و مشت بمال
مکنی میکویند حاجی بیچاره که تازه از رحمت
سفر فراغت یافته و بدین اهل و عیال خود
رفته بود مضطربانه از خانه بیرون میرود
نایب ها او را گرفته از خانه بیرون می کنند
که خان رئیس در کمال غضب ترا خواسته است

و کان ندارم که خان از دست و ستم بدو
برین حاجی بیچاره بروی پایمان دو نفر انداخته
که آخر کناه و تقصیر و چسبیت نایت ها با و
میگویند که خدمت خان عرض شده که در
دربازار اصفهان اشاره عاشقانه بحال حضرت
والا که عیال خان رئیس است کرده و شاکست
اورده آنچه حاجی بیچاره فریاد میکند که من گشته
از اینکه امروز متکه امده ام هفتاد سال از عمر
میکند و اشاره بحال حضرت والا که نود و پنج سال
از عمر مبارکتر گذشته کلیه عقلا امکان
نوارد نایت ها گفتند که عرض حضور مبارک
شده و کوشش و چسبیت در معرض خطر است
و باید نزد پریم بالا خیره مصلحتین غیر این

چو شد شخصت تو مان بجهت خاں رئیس و

تو مان بجهت فرارش ها جریمه از حاجی پهناره

در یافت میکنند و قتی که خان رئیس از خواب

سر بر میدارد و در رانندیم و صبا جان کاو

میفت دهند بعد از آن خاں رئیس سوال میفرما

که این وجه را در این ده خراب از کجا پیدا کردی

نایب ها تقصیل را عرض میکنند خاں رئیس

امر میفرماید بسیار فرارش ها که بزرگ بر سر ^{ها} _{است}

اینها جهت را سوال میکنند خاں رئیس میفرما

اگر چه خدمت بزرگ نموده اید ولی جریمه

امثاره غاشقانه بخیال من و خاله حضرت ^{ها} _{است}

والا شخصت تو مان است نباید سبید تو مان

تا غروب آفتاب سبید تو مان او که ^{از} _{کینه} ^{بنا} _{است}

نایب هما اطاعت نمودند و از یک در خانه آن خان
بیچاره میروند و در زانکسده ناخاجی خبر
دار میشوند و باند رون او داخل میشوند و
رقیق را گرفته گشتان گشتان آن خانه بیرون
می آورند ناخاجی بیچاره التماس میکند که چرا
من که قطع شد دیگر چکار بامن دارید ناخاجی
ها میگویند از این چیز ها گذشته این خبر
حضرت والا رسید ما ما موریم که سر تو را ببریم
یا خود ترا که بدار بزنند بالا حوزة بزرگات
اهل قریه جیشده و سببند تومان با اسم
حضرت والا و پنجاه تومان با اسم خودشان از حان
گرفته قبل از عزوب تقدیم خان ریش
نموده مورد مرحت و افعشده دلی باین سطر

هستی حاجی بخار از بین رفته و به آن شلیش
محتاج میشود و معنی این احسن است
حقیقت مطلب را بان هستی که دلم میخواست
واضح و روشن فرمودید جز آنکه الله عن الاسلام
واهل خیر اولی در این مطلب متخیرم که چگونه
بعضی از علما منکر این معنی شدند و بعضی
دیگر اول اقدام کامل داشته و بعد منکر شدند
و سعی در خرابی بنیان مشروطه کرده و میکنند
مسئله از قلم اینها رسید و سرشکست اگر
چرا میباید داریم کسانی که منکر مشروطه اند
علائقند نسبت حقانیت ان باشند ولی همه
هم شاید بعضی در میان علما باشند که بخوا
سطر اینکه احراء قانون مشروطیت که مسأله

وعدل

و نیز برین مضمون و در علم باطنی و باطنی

پس خارج از این

و عدل و تمام مطالب با احکام خداست چون
ی بینه منافات باشد و ناس و دنیا پرستی
انهاست چشم پوشی از حق می نمایند و بمصداق
اذا قنند العالم قنند العالم عالم را پرازدن
و مناد نمایند و باسم اسلام خواهی اسلام را
بر باد دهند و از راه اظهار شریعت پرستی
شریعت را از بین ببرند ولی تکلیف ما این است
که بگوئیم انشاء الله استبانه کرده اند مقیم
بعضی میگویند اگرچه الحال بواسطه اینکه
مشغول بعباده و علناء و اهل تقواست
حکمی که مخالف با احکام الهیه باشد ولی شاید
بعد از اهل مجلس رفتن و رفتن از دنیا
مآنان بشوند و احکام الهیه را رعایت نمایند

در عموم ترتیب این مشروطه خوف ضرر و مخا

بات احتمال می رود در این صورت بناید

حقیقت و حقاقت این مشروطه نمودن

بلای نیند این شبهه را در قلب عوام القا

نموده و جمع کثیری از عوام باین شبهه فریب

داده بودند و لی از آن شمارانجام قسم میاهم

که بگویند در زمان استبداد کدام ملک از

شمار حکمی که از شرع مقدس رسیده

بود مجری بود و ملکداریت از او امر الهی بنا

مستی که صاحب شریعت فرموده بود عمل

میشد که حالا میترسید که مبادا ملک از

ملک بیاید که یکی یاد و تا از احکام شریعت

عمل کرده نشود به یکی از علما گفتیم که این

قانون اساسی سه جای او مطابق با قانون

شریعت نیست امثال جواب فرموده که

قانون استبداد که در این زمان معمول ^{است}

چه جای او موافق با قانون اسلام است

فَهَبْتَ الذِّمِّيَّ كَفَرُ وَثَانِيَا مَكْرُوهَا قَانُون

انسانی را ندیده اید که در اوایل آن نوشته

است که احکام مجلس قانونیت پیدا نمیکند

مکروهی از اینکه مطابق با قانون شرع ^{شد} یا

و در هر عصری باید چند نفر از علماء

عاملین ناظر و احکام قانون بوده باشد

در این صورت چگونه ممکن میشود قانونی

مخلاف قانون شریعت وضع نمایند مُقِيمِ

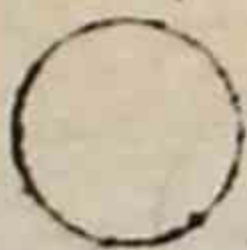
امروز اگر چه از فرمایشات حضرت عالی خیلی

مخطوط

سند ولی دیگر خالاکهراست مرخص بشود
ولی خیال از قصد نمیکند نمودم معذرت میخوانم
مسافر سند هم خیال حرکت داشتیم ولی
حسن مقالات جناب عالی بنده را مشغول
نمود با اجازه جناب عالی فردا صبح را مرخص
خواهم شد انقای امیر زاهدایت الله الشاه
اجازه خواهید فرمود حاجی مقیم
الکرچه امروز اسباب بصدای جناب عالی
شده ولی بعضی عرایض دیگر دارم امید
دارم از توضیحات و بیانات شامیه جناب عالی
مستفیض بشوم استغاثه دارم که مرحمت فرموده
فردا در کنار رودخانه سعادت آباد که
الحق مکان باصفائی است میهمان بنده باشید

پیر علای هم دارم مسعود نام که کباب مرغوا
خوب درست میکنند میدارند در دهانت هم
همچو مرغ فراوان و از زانست مریض فرماید
مسعود بیهوده دید فرزند را بنده نواری فرماید
هم درك حضور جناب عالی را کرده باشم و هم
از بیانات شافیه کامینه جناب عالی رفع حیا
لات شده باشد مسأله اگر چه نظریه
که دارم در وقت توقف در يك منزل از برای
داعی خیلی مشکل است ولی بملاحظه ^{سنی} دو
سابقه جناب عالی و خدمت بعالم انسانیت
و رفع شبهات عوام فریادها هم در خدمت
عالی توقف مینمایم مشروط بآنکه تمام سؤالات
خود را فهرست نموده که فرزند امدا که شود

مکاتیب

که دوز بعد منقص شود و ملاقات دوزدو
محرم الحرام در کنار درو خانه سعادت آباد
مسعود غلام فرس و چاهی و فلایان زاد در کنار درو
خانه حاضر کرده و چند جوجه مرغ مهیا ساخته
حاجی مقیم هم از دستور العمل خودشان فارغ
شاء منظر حاجی مسافرند در این بین خفا
مسافر و امیر را هدایت الله وارد میشوند و مسافر
جناب حاجی مقیم سلام علیکم حاجی مقیم علیکم
السلام و رحمه الله مسافر الحق بسیار جای
باصفاست مقیم بی لبم الله بفرماید
مسافر بامد وقت را عنایت شمرده مشغول
صحبت خودمان باشیم که لذت آن از هر چیزی
بالا تر است اگر فکری فرموده اید و مشبهه از

از برای شما و اولاد شما و فرمائید تاریخ این کشور
 همیشه شما فرمودید که مشروطیت قانون اساسی
 و حال این که می بینیم که غالب دولت فرنگستان
 مشروطیت میباشند و از فرنگستان سرایت بایران
 نموده و ناسدین مشروطیت از فرنگستان شده است
 و متابعین مشروطیت را تابع فرنگیان می شمارند
 توضیح آنرا فرمائید که چه شده است که این
 قسم در انظار خلوه نموده است مسافران
 عجب نکته سوال فرمودید ولی توضیح جواب
 موقوف به بیان نکته تاریخی است مقیم
 استند غا دارم که توضیح فرمائید علم تاریخ هم
 خوب چیز نیست بنده هم ذکر تاریخ گذشتگان را
 خیلی دوست میدارم مسافران بی احوالاً

بدانیند بعد از آنکه خاتم انبیا صلی الله علیه و آله
و سلم قانون مشروطه را از برای امت خود قرار
داد آن قانون را مرتب فرموده امت آنحضرت که
در ابتدای حال بکمال ضعف و پویشیانی و قله
علم و عدد و که در توارنج دیده و شنیده اند بقو
و قدرت آن قانون رفته رفته به دو ملت اربع
مسکون مستولی شده و روز بروز بر عزت و قدر
و شوکت خود افزودند اگر چه بواسطه اختلاف
داخلی مابین خلفاء بنی امیه و بنی عباسی و امر
و سلاطین مسلمین سکتہ بزرگی بر نفوذ و پیش
رفت آنها وارد آورد ولی باز قوت قانون بقدر
بود که هیچ ماه و سالی غلبه نکرد که شهر و مملکتی از
خارج صمیمه مملکت اسلامی نمیکردید نادری

فادر او اسطو قریب چهارم ظاهر اختلاف کلمه

بد رجحان و قوتی رسید و تمام ملوک بضادی از
 غلبه مسلمین به تنگ آمد و با هم متفق شده و
 بر اضمحلال مسلمین شدند و بالشکر زیادی که
 تعداد او ممکن نبود رو به بیدار و مسلمین نهادند
 و جنگ صلب مشهور را برپا نمودند صلاح ابن
 ایوب که زیاده به مملکت شام و بعضی از نواحی را
 مالک بنو دباغه قلیل از مسلمین رو بخنک اینها
 نهادند و چنانچه در نوار مجسمه و راست اینها را
 شکست داده رو به فرار نهادند پس از انقضای
 این واقعه دولت انگلیس در صدد تحقیق مطلب
 برآمدند که سبب آن غلبه با آن قاعده و عدد
 و این مغلوبه با آن شوکت و خشمیت بوده عتلاً

خود را بطرف بلاد مسلمین فرستادند و در دست
تحقیق برآمدند پس از آنکه وقایع برانها
معلوم شد که سبب غلبه مسلمین جمیع سببها
این مشروطیت و قوه قانون شریعت اسلام که منی
بر اتحاد و اتفاق و برادری و عدل و مساوات است
این بود که بعد از استکشاف حال پیروی قانون
اسلام را نموده از سلاطین خود استند ^{می} طاعت
کردند و بعد از جنگ و خون ریزی زیاد با این
دولت و ملت، مقصود خود رسانیدند و از همنا
روز روز بروز بهرکت قانون اسلام بر عزت و
شوکت و قدرت خود افزودند و ضامسلانها
ببخاره دست از آن قانون برداشته و حال خود را
شاه و روزگار خود را سیاه نمودیم تا کار با اینها

رسید که از تمام آن دولتی که به برکت قانون ما
باین مقامات رسیدند ضعیف تر شدیم و بواسطه
ترك قانون و اختلالات داخلی و غفلت سلاطین و
شهوت پرستی مراء و حکام کارمان بجائی کشید
که از معارضه اضعف سلاطین اروپا مانده ایم
این مطالبی که عرض میکنم تمام از مواضع ^{ست} صحیح^{ست} و
مُقیمی و امتناعیست نکته حیثان فرمودید که
کسی بحشم بصیرت نظر نکند غالب مطالب دولتی
اروپا و اما خود از دولت اسلام می بیند يك ^{قوی}
مبتدع در صدد داین کار برآمده که این قوانین را
دولت اروپا از کجا اخذ نموده اند که باین ^{در}
ملک و ملت خود را منظم کرده اند و دارای
این همه شوکت شده اند پس معلوم شد که

تمام از قانون اسلام اخذ کرده اند و اگر محال بود
این مطلب را بر جناحی مدلل میدانستم صفا
بی همین مستمم است که فرمودید ولی وای محبا
ملت جاهلی که بجهنم میروید که دیگران از برکت
عمل بقانون مذ همی انوار کجاها رسیدند و خود
از جهت ترک ان قانون چه ذلت و خواریها
کشیدند مع ذللت از خواب غفلت بیدار شدند
حال که عقلا میگویند که بقانون خود را عمل
کنید که دارای ثروت و شوکت شوید
این قانون از فرنگیاست و مسلمین را دشمنی
که عمل بقانون کفار نمایند مسافر در طی
کلمات فرمودید در طریق و اصول تمیز نیست
اگر فرضا عامه مسلمین هم مقبول و منجرب گشتند

باز هم بگردن دیگران نیست که در صد و تحویل مشروط
 برانید ایاد و مشروطیت چه مصلحتی بقصور می نماید
 که بر قتل نفوس و تهیاب اموال و بخت و جمع داشته باشد
 و دلیل این مطلب چیست **مسئله** فرض کنید
 که عرضا حکمی از مشروطیت جنای قانون الهی و
 سنت نبویست و در این مقصد هر قدر قتل نفوس
 و تهیاب اموال و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
 جنایچه و جور و قتل و بخت و بخت و بخت و بخت
 با اصحاب و اولادش بجهت درک همین مطلب
 میگویم است که تمام مستأمنان از اولین و آخرین
 و در نزد خدا بقدر طفل و صغیر و بخت و بخت
 و مرتبه ندارند پس وقتی بنامش و جور و بخت
 مثل تمام مظلوم و اصحاب و اولادش و راه

که بشارت میدهد
 ۵

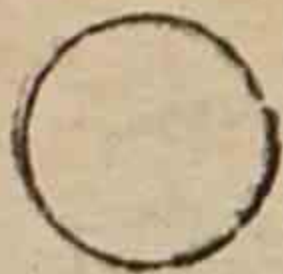

در بیان

الهیته و این مقدس شهید شوند قتل شایسته این
 چه اهیتی دارد و هیچ شبهه نیست که عنوان آن
 حضرت در خروج باین بیان معاویه بجهت همین
 مقصد بود بلکه در یکی از خطب که از آن حضرت
 ماثور است که در روز عاشورا فرموده همین معنی را
 می رساند پس فی الحقیقه آن حضرت و اصحاب و
 اولادش در سبیل ^{اقدس} طهارت مشرفیت و احکام الهیه
 شهید شدند و معاویه و یزید و منزه بجهت ابان
 بایکی از علما همین مطلب را صحبت میدادیم
 باز آخره من با و گفتم که ایامتول داری که امر و نه است
 در خطر است و با این معااهده که بین دوایت و
 و انکلاص شده تسلط کن بر اسلام اگر معاوم شد
 مضمون هست یا نه انما له فرمود این همیشه در

عرض کردم که اگر حفظ اسلام و شرافت اسلام
موقوف باینکه نفوس و نهب و ممال آنها شد
تکلیف چه خواهد بود فرمود مسلم است که بر تمام
افراد مسلمین واجب است که جان و مال خود را
در مقام حفظ اسلام بدل نمایند چنانچه در مسئله
نژس مسلمین در کتب فقهیه معنون است
که اگر کفار جمعی از مسلمین را اسیر کنند و آنها را
در حب و صفوف خود قرار دهند که اگر تیری ^{است} اینجا
مسلمین بآنها زده شود آنها سیر بدلا شد و کشته
شوند و آنها محفوظ بمانند در اینجا علما فرموده اند
که از برای مسلمین بجهت حفظ اسلام جایز است
که آن مسلمانان اسیر را بدست خود بکشند تا
بر کفار حاصل شود این را فرمود و مذاکره شد

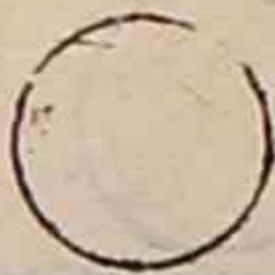

عرض کردم ایابا این فرمایش دیگر شیعه را از برای
سرکار در این مطالب باقی مانده گفت خیر حق
باشد است باری همین قدر میدانم امروز روزی که
اسلام خرب است و کفار اطراف مسلمانان را احاطه
نموده اند و در صد تسلط و حمله بر مسلمانان هستند
بر تمام افراد مسلمان واجب و لازم است که بدین ^{عالم}
جانات نموده و علم اسلام که حضرت خاتم النبیا صلی الله
علیه و آله و ائمه هدی با آن همه رحمت ^{مشیت}
بدین نفوس خود و مسلمانان و اصحاب و اولاد
خود نمودند که بهر وسیله که هست نکلانند
رحمات آن حضرت بهر دین و کفر بر اسلام
غالب شود اما معنی این مطلب صحیح است
ولی در صورتی که ممکن باشد وقتی ملاحظه

دولت هم جواریانماییم آلات حربیه و قهریه
 از توبیهای کروب و مسلسل و تفنگ ها و ورزن
 و نگارنیک و استعداد و خالی و مالی انها را ملاحظه
 میکنیم با این ضعف خالیه که ما داریم چگونه تاب
 مقاومت انها را خواهیم داشت مسافر خان
 مطلب همین است که فرمودید همه حرف ها
 این است که چرا باید این قسم بوده باشد چرا باید
 قوه حربیه ما کمتر از انها باشد چرا باید استعداد
 ما از انها کمتر باشد باید کاری کرد که ما هم مثل
 انها قوی باشیم و استعداد انها را پیدا کنیم ما توانیم
 حفظ علم اسلام را بنماییم انها ملاحظه نکنند ^{قوه ملکوتی} نیستند
 نیستند ندانند از هر راهی که انها دارا می ^{دارند} استعداد
 و قوت شدند ما هم از ان راه برویم تا آنکه مثل انها

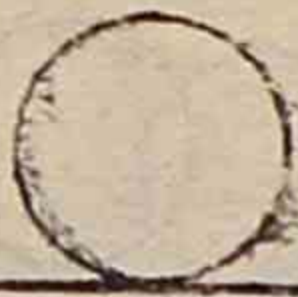
هشویم و چنانچه اینها بقوه مشروطیت دارای
این قدر قوه و استعداد شدند ما هم بهمان
قوه مشروطیت مثل اینها هشویم بی اگر نخواهند
با این مسیرهای شکسته و لالت حریبه
با اینها جنک بنمایم الت معانوب خواهیم شد
ولی چنانچه در صد و تحتیل لالت حریبه
جدید برائیم و عموم مسلمین را بعد تعلیم علم
جنک دلالت بنمایم عما قریب بدرجه اینها خواهیم
رسید و اگر نتوانیم به بلا دگر فایقی بنابیه
حفظ بلا خود را نتوانیم نمود **مقیم** سابق
بر این رسم علماء اعلام بر این بود که مسلمانان
بزهد و ترك دنیا دعوت میکردند و لاف
مشروطیت این است که در صد و زیاری

تروت اهل اسلام بر حق است کلام از این
دو طریق بر حق است کلام بر باطل اعتقاد بنده
این است که خاں هم باید علما و مردم را بفرماید
تر عیب فرمایند نه تروت و حال مسافر
هم صحیح و ضروری و هم غیر صحیح بجهت ترک دنیا
ورزند هر وقت مطلوب است ولی معنای
رهد ترک تعلو به دنیا است و معنای ترک دنیا
ترک محبت بمال و ثروت دنیا است اما اسباب
فقر و پریشانی مسلمانان را فراهم آوردن در هیچ
عصر و هیچ تاریخ مستحسن نبوده چنانچه طریقه
حضرت خاتم الانبیاء ص و امیر المومنین و ائمه
طاهری صلوات الله علیهم اجمعین با آن هدیه
عالم زهد و ترک دنیا که داشته شد و در صدر

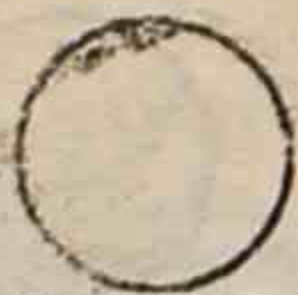

از دیار ثروت و مکت مسلمانان و اهتمام در
کار از اعظم طاعات و بزرگترین عبادات میباشد
و مجدی در این مسئله مبالغه داشته که اگر کسی
انظار دینانت خود را بنماید میگفت یالیت نجسی
حشیشا نا کله ابل الصدقة یعنی یکاش ویش من
علوفه بود که شتران مسلمانان آنها را میخورند
و اسباب قوه آنها میشود تا مجدی که خاتم النبیا
صلی الله علیه و آله صیغه مودت من اصبح ولم
یهم بامور المسلمین فلیس بمسلم یعنی هر کس
صمیم کند و خیالش نباشد که اهتمام در کار
مسلمانان نکند هم چه کسی مسلمان نیست چرا
نمکنند که اگر مسلمان گرفتار فقر و فاقه ^{باشند} بوده باشند
مثل حالیه که باید صبح ناشام رخت بکشند که

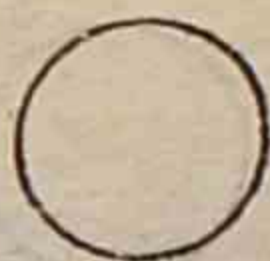

نان سیر بایم سیر بهر عیال خود تهیه کنند
چگونه میتوانند دفاع از اسلام بنمایند چگونه میسوزند
که آلات دفاعیه مهیا نمایند چگونه میشوند
جواب خارج را با آن همه استعداد بدهند
پس اگر خدای متعال مستحق العین از طرف شما
حمله کند جز تسلیم چاره نداریم نه دولت ناب
مقاومت نه ملت را بواسطه ضعف بای
استقامت است اما اگر مسلمین دارای ثروت
و مکت شوند و تجارت و زراعت و فلاحت آنها
ترویج کند و فقر پریشانی آنها رفع شود البته در
کمال خوبی میتواند حفظ علم اسلام را بنمایند
معضود اصلی ما از بدیل این همه جد و جهد

در استقرار مشروطیت که اولیاء دولت و ملت

در صد و هشتاد و پنج

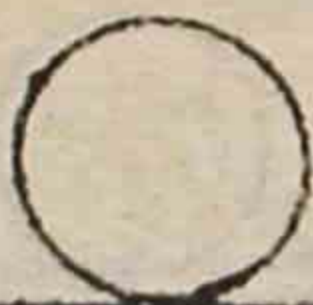
ملت شب و روز در رواج تجارت و صنعت و
فلاحیت و زراعت ~~از آنکه~~ بهر وسیله که باشد
فقر و فاقه را از ملت اسلام دور کند و اسباب
محصول کسب و شغل از برای بیکارها و بیچارگان
پیدا نمایند و خلق را از آتش فقر و فاقه نجات
دهند و معادن ارض را که گنجهای خدا داده است
استخراج نمایند و ابواب ثروت و مکنات پروری
ایضا بکشایند و قتی غلامه ملت دارای ثروت و مکنات
شوند دارای عزت و شرف میشوند و قتی دایمی
عزت و شرف شدند در صد و محصول اسباب
والات دفاعیه بر میانند و قتی دارای اسباب
دفاعیه شدند مملکت و مسلمین و اسلام از
تعدیات خارج میشوند و این است معنای

مانع

خبر

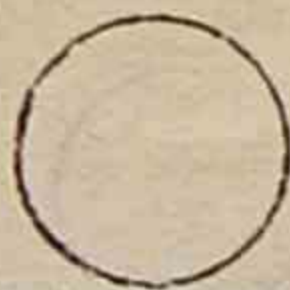

خیر دنیا و آخرت ^{له} و سعادت دارین که در
در دعا میخواهی و این مطلب منافاتی باز هم در
تقوی ندارد و ترك تعلقات دنیا و معنای آن
مرتبه آخره همین است که عرض شد ^{مقیم}
اگر نخواهم قوت عقادت با دولت هم جوار خود پیدا
کنیم پس باید مشق نظامی کنیم آیا این مطلب
صحیح است که اشخاص محترم باشند از علما و وزراء
برخیوند مثل سربازان فرنگیان مشق نظامی نموده
در میان ملاء غام ^{يك} دو نمایند اگر ملاکشند
باین مطلب راضی نخواهم شد و این مطلب که
مسلم است که این قشون مشق نکرده هر قدر دریا
و با استعداد باشند یا قشون مشق کرده هر چند
کم ولی استعداد باشند برابری نمیتواند بکند

(عقیده)

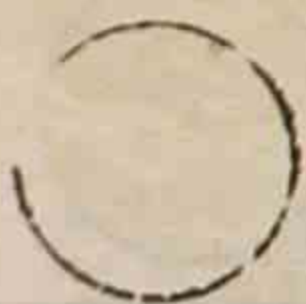

عقیده من اینست که این حرکات را موقوف نمائید
و توکل بر خدا و توسل بر ائمه طاهری و امام زمان
عجل الله تعالی فرجه بیدار کند البتة خدا و رسول
و امام زمان راضی نمیشوند که کفر بر اسلام غالب
شود و اسلام دلیل کفر نشود و بیک اشاره
امام زمان عجل الله تعالی فرجه کارهای ما اصلاح
میشود در این فاصله زیاد نیست مسکن
اما اینکه فرمودید باید مشق نظامی جدید
نمود عرض میکنم بی باید مشق نظامی جدید
نشود و لازم است مگر حکم که علمای نجف اشرف
ادام الله تائید انهم در این باب ندیده اند که
فرموده اند که بر تمام افراد خلق تحصیل علم حاکم
نظور جدید و تحصیل آلات دفاعیه جدید

امروزه واجب و لازم است و این هفتاد مشق
نظامی است که گفته اند و اما اینکه مشق جدید
حرکات نالایق بشود نمود باید چرا کاری که ائمه
طاهرین صلوات الله علیهم اجتمع می کردند
و امریان می فرمودند شما نالایق و مضحک میجویند
بهایت آنکه امروز مشق جنک مشق تیر و کان
بود امروزه توب و نفقت است پس کاری
که انبیا و اولیا می کردند شما ها نباید اقدام
بان ^{بنا} تنگ و عار داشته و انرا باعث نقصان ^{خدا}
شرف خود بدانید و اما اینکه فرمودید توکل بر ^{خدا}
و توسل بر انبیا و اولیاء نمود منکر این ^{نهیست} ها
و البته بر مسلمانان لازم است که توکل بر خدا
و توسل بایم ^{هست} هدا پیدا کند و بمقتضای

و من توکل علی الله فهو حسبه و غیره و اول
 اعتقاد این کلمات معنیه و منشاء آن بی غاری
 و بی عیب است و ^{طایفه} آن ذلت و خواریست و
 الا در مرتبه توکل و اعتقاد بدین غایت و توسل از حضرت
 خاتم انبیا صلی الله علیه و حضرت امیر المومنین
 و ائمه طاهرين و اصحاب خاص انصاف و ابرار
 از توکل و شهادت و بالان بود و غایت و ابرار
 از شهادت و شهادت پس خوب بود و بعد از آن
 و توسل اگر امموده و این قدر و خود و اصحاب خود
 و در حاکم حاکم و چار این همه و شهادت و اینها
 نمودند ^{نمودند} آنکه فرمود توکل کنید فرمود بانه کل را
 نوی است و به بند باید مسلمانان در حال حد
 واجهت در ضد و جهاد و دفاع بر اینها و در غایت

بکنند

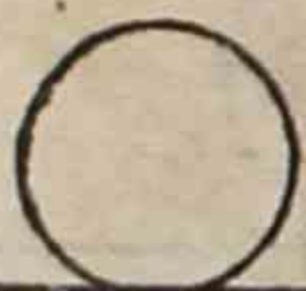

نکینند و بر خد توکل نمایند تا خداوند فتح و
نصرت را نصیب آنها فرماید و در اینکه ماضی است
داریم اما در زمان محال الله تعالی فرجه از حال ما غافل
نبیند این صحبت را اولاً بفرمائید بواسطه
سوء اقبال خود زمان الحیم امام زمان افتاد
و از کجا ماها مثل شیعیان هند و افریقایه سودا
و تفقاز که امام زمان الزامها چشم پوشیده و آنها را
یار خدایه سودند و امروز بدست بضارنی اسیر
و دستگیرند و اختیار زن و اولاد و قدرت اداری
اموات ^{و اظہار} مذہب خود را ندارند تا بنجامین ^{مورد}
بی رحمتی آنها واقع نشده باشیم و ثانیاً اینها را
که اصحاب پیغمبر و امیرالمومنین که بهیت منصور
نظرمبارکشان بودند این مطلب را مانع از

جهد و دفاع قرارند و به بودند ما هم باید مانع
قرارند هم و با کمال جد و اجتهاد در مقام حفظ
اسلام بنایند بر این و از صرف جان و مال ابر ^{بف} انحصار
نکنیم **مُقیم** فرمودید باید سعی و در و ارج ^{وت} تجارت
و صناعت و فلاح نمود که اسباب ثروت و مکن
انها شود مگر ما تجارت نداریم صناعت نداریم
فلاح نداریم کار درستی نداریم پس چرا فرمود
فقر و پریشانی ما زباده ^{ند} پس باید دانست که اینها
همه از بد غیبی انسان لا ریبی است **مُسافر**
جنی عجب دارم از جناب عالی که اوضاع ایران را
مشاهده فرموده و از کلیه اوضاع دنیا و
توفیات ممالک **مُتمد** در عالم با خبر هستید
حکومته صیغه مناسبه ما تجارت و صناعت و ^و

داریم این تجارت و صناعات که مادر این
امید داریم اسباب مزید ثروت و ترقی
ملکت گردد اگر اندک نامتی شود همین
اغمالی که امش تجارت و صناعت کن
رده ایم اسباب فقر و فاقه دولت باشد
چون که خارج وارد واقع نزد و اجابت می نمایند
باجوت بسیار مختصری بعلمت اینکه در
سال چندین هزار تومان مانا از طلا
و نقره و عمل بخارج می نمایند و اجابت همین
پولها را اسباب محمول تجارت (الباقی میماند)
و سالی که ورها از ملکت مناجیب میماند
و در مقابل در سال چیزهای که ابد
از عین آن باقی نیست از قبیل قند و چای

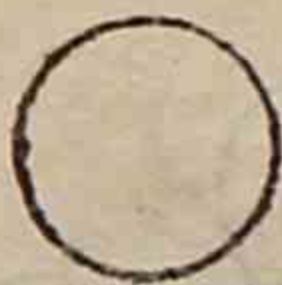

مهرجاری و شوره پیرا

کتابخانه اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران

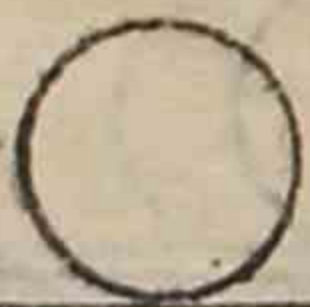

و پارچه های ب دوام بقیمتهای گزاف
بخار ما وارد مینمایند و در انتظار جلوه
میدهند و ما هیچ تصور نمیکیم که سر سال
اینها که بایران آورده اند از قبیل قند و چای
و سایر مشروبات که بایران آورده اند
علاوه بر مخدرات مالی کلی ضرر حائز برای
مادامت و از کلیت کادها ما را باز داشته
باز قبیل اقشتر بوده که صلاح ایضا را یک
مدهزار الی یک تومان از مملکت ما برده
یا ندوی که وفیاد پارچه های مثل کلاس
و امثال آن داده اند یا از قبیل ظروف چراغ
و سایر آلات چینی و بلور و غیره بوده که
تماما سر سال شکسته و بکلی از میان رفته

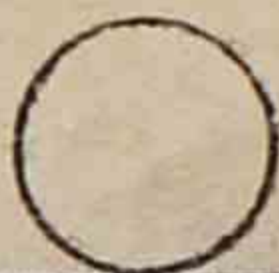

بر حسب برای مابقی نماند پس معلوم
شد که این قسم تجارت دلالی اجانب بود
و جان کردن برای محصل نفع آنهاست
و هم صناعات چون کارخانجات مدرسه
وقتی بدقت ملاحظه شود خورد و اج
ابدال میخیزند و در مثل یکی از صنعتهای قدیم
ایران صنایع است و وقتی بنا شد ما کار
خانه ریشمان در مملکت نداشته باشیم
باید ریشمان یک من شش هفت تومان
پار یا از ترنجیم و جان بکنیم تا پارچه هارای
صنعت ریشمان با اندک تفاوت بفروشیم
کارخانه ریشمان و دناچی داشتیم چندین
مقابل عملجات از بهای انسان میخوردند

پارچه هم که از خال خود مان مخلوچش علامه
 رزی سصد وینار یا قدری علاوه تمام
 میشود و قهر ارض حاجت و مزید ثروت و
 مملکت میناشد و هم فلاح است که در واقع معدن
 معتبر ایران است و با این اسم در باب خال
 اگر از روی قانون علم استخراج این معدن
 میشود اسباب فرار کوبه ثروت بود اگرچه
 اندک فایده علی ایرانین میشود اینهم بلا فایده
 اجمالی که از جهت بی قانونی در باره رعایای
 ضعیف میشود اولاً عشر منافع ممکنه را میبرد
 تحصیل نمایند ثانیاً آنچه تحصیل نموده مستبدان
 بر نیانی که اشاره بایشان سابقاً شده از اینها
 میگیرند و صرف لهو و لعب حکام مظلوم میشود

اگر از خال یا از یک
 زونها هم در ملک
 برسد و از منافع
 و فواید و لعب
 او زیاد آید در
 ازان منافع
 زون با حکام
 واده میشود
 بی دود و دود
 صفت آبادی
 ملک است
 شد تمام
 شد حکام
 کتاب مایه
 سباده

برای
۱۰۰
۱۰۰

سویست

حق نسخ محفوظ

۱۳۹۹

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

